VANDRELIV - FRILUFTSLIV - LEJRLIV

Af

H. Hartvig Møller og C. Lembcke

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

VANDRELIV, FRILUFTSLIV,
LEJRLIV

C. LEMBCKE: Spejderbogen. Patrouilleøvelser for Drenge. Efter Generalløjtnant *Sir Robert Baden-Powells* Scouting for Boys. Fjerde Oplag 1919.

C. LEMBCKE: Terrainlege. 1913.

C. LEMBCKE og H. HARTVIG MØLLER: Standlejre og Vandrelejre. 1913.

ROBERT BADEN-POWELL: Ved Lejrbaalet. Fortællinger. Oversat af *C. Lembcke*. Med Illustrationer af *Ingeborg Hyldahl*. Andet Oplag. 1919.

Henning Karlby

VANDRELIV
FRILUFTSLIV
LEJRLIV

AF

H. HARTVIG MØLLER
OG C. LEMBCKE

Gode Fritidsbeskæftigelser
— godt Borgerskab

GYLDENDALSKE BOGHANDEL - NORDISK
FORLAG - KJØBENHAVN OG KRISTIANIA
MDCCCCXX

Anden ændrede Udgave af C. Lembcke: Terrainlege og H. Hartvig Møller og C. Lembcke: Standlejre og Vandrelejre.

Krohns Bogtrykkeri

VANDRELEJRE

AF *H. HARTVIG MØLLER*

---

1. Indledning.

En Vandrelejr vil sige en Lejrtur til Fods, paa Cycle, paa Hesteryg, i Kano eller Baad, — men den egentlige Vandrelejr, til Fods, er langt at foretrække. Paa Island er det nødvendigt — og vidunderligt — at ride gennem Landet. Men selv der er det en dyr Fornøjelse og bliver dyrere og dyrere, og herhjemme vil en saadan Tur altid høre til de sjældne Undtagelser. Det samme gælder Kano- og Baadturene, og de binder desuden for stærkt til bestemte Ruter og udelukker den fulde Følelse af Frihed. Har man først faaet Baaden slæbt langt bort, skulde den jo gerne hjem igen, om man saa aldrig saa meget ønsker den — langt borte. Cycleture har deres Fordele, man naar langt omkring, og man føler sig meget fri, fordi man føler, man saa let kan naa, hvorhen man vil. Men man kan kun være en ganske lille Flok paa en Cycletur, ellers bliver Punkteringerne saa mange, at man enten ingen Vegne kommer eller taber Taalmodigheden og kører fra de forulykkede, og saa maa man dog have Besvær af at faa Samling paa dem igen og er aldrig vis paa, om det ogsaa lykkes. Desuden nyder man ikke Omgivelserne nok paa Cycle, og Cyclekørsel har ikke nær den fysiske og sjælelige Indflydelse som Vandringen.

I Lapland og den Slags øde Egne maa man forud sørge for udlagte Depoter. Men det er dyrt og omstændeligt, og det behøves kun faa Steder i Verden. Mange Troppe har derimod haft Glæde af at vandre med Tropskærre. Det har den Fordel, at man kan være forholdsvis komfortabelt udstyret — og det er en stor Fordel paa en længere Tur. Og er Kærren letløbende, kan den trækkes af nogle faa, saa der kun behøves at kræves

et Par Timers Arbejdsdag af hver — hele Resten af Dagen er man let og fri. De engelske Kærrers Finesser med at kunne skilles ad og laves om til Færge o. l., har ikke mindste Værdi for danske Spejdere, der praktisk talt aldrig vil støde paa hverken vaade eller tørre Forhindringer af nogensomhelst Betydning. Men Kærrer bør kunne laves til Bord og Bænke — Karmen er to Bænke, der støtter Benene mod hinanden, Bun-

Paa Hesteryg gennem Island.

den et Bord med Ben til at slaa sammen — og Hjulene være indrettet til at transportere en stor Spand eller Junge, som man selvfølgelig laaner og ikke slæber om med paa Turen — for at man let kan hente Vand. Men mange Troppe holder paa, at Kærren er upraktisk her i Landet, at nogenlunde kraftige Spejdere let kan bære den Oppakning, der praktisk talt er Brug for, da man jo næsten overalt kan faa Proviant. Og f. Eks. langs Jyllands Vestkyst og paa Bornholms Højlyng kan Kærren slet ikke føres med, og mange andre Steder er det mildest talt ingen Nydelse at omgaas den.

Det, man er sikrest paa ikke at fortryde, er at tage Ranslen paa Nakken og Staven i Haand. Ingen Egne er kedelige eller indholdsløse for den, der vandrer — hvis han da ikke selv er kedelig og indholdsløs.

2. Føreren.

Drenge bør aldrig foretage længere Vandrelejre uden voksen Overledelse. De faar i Reglen for lidt ud af det — og begaar for meget ufornuftigt. Men det er Førerens Kunst at være til, naar han kan gavne paa Turen — og ellers ikke være til. Det er jo ingen Kunst at gaa fra Sted til Sted, og om det skal være sørge for de daglige Maaltider. Men hver eneste

Kærren tømmes.

Rute har sit almindelige og sit specielle Indhold, og Føreren maa forstaa at udnytte begge til Bunds, hvis han vil være en Spejderfører paa Vandrelejr og ikke bare en marcherende Underofficer: Derfor maa han ikke blot dele sin Rute i et passende Antal Kilometer pr. Dag, men udvælge den med grundig Overvejelse af, hvad den har at byde paa og planlægge hver Dagsmarch med omhyggelig Beregning af, hvorledes dette kan faas fuldt ud med, ikke jaskes igennem — og han maa ved Læsning forud udruste sig med de fornødne Kundskaber og desuden tage lidt Haandbøger med. Naturligvis er det en stor Fordel, hvis Føreren har naturvidenskabelige Kundskaber, saa er der jo altid nok at se paa. Ogsaa de Byer, man passerer, Herregaarde, Kirker o. s. v. maa Føreren kunne udnytte, thi Vandrelejrene skal virke til, at Spejderne kender deres Land

bedre end alle andre Drenge og forstaar at vurdere, hvad det rummer — de maa hverken være blot Forlystelser eller blot Sport. Praktisk er det at have et Eksemplar af Frems Danmarks Land i løse Blade og saa tage de Blade med, som angaar Ruten og hver Dag læse Dagens Rute op for Drengene. Men ogsaa almindelig Vandrelitteratur bør en Spejderfører have Kendskab til, Bøger som Stoy: Pädagogik der Schulreise, Leipzig, 3 M. 50 Pf.; Deutches Wander-Jahrbuch, 1911 og flg. Aar, eller Enzensperger: Wie sollen unsere Mittelschüler die Alpen bereisen, München, 1 M. 80 Pf., thi deraf lærer man, hvorledes man skal studere alt, hvad man møder paa sin Vej. Han maa ogsaa helst have Forstand paa og Kendskab til gode Sange og have en Sangbog med, thi Sangen er af største Betydning paa Vandrelejre. En daarlig Fører kan fordumme og forsimple sine Drenge ved evig og altid at synge Fjollesange med dem. De kan bruges mod Slutningen af Marchen, naar man er saa træt, at Forstanden slaar Klik, og man kun trænger til Rytmen for at holde Fødderne i Gang. Men i den smukke Morgen eller ved Baalet er de en Ødelæggelse for den Stemning, som det just er Førerens Opgave at udløse. De bedste og smukkeste Sange skal just drages frem paa disse Tider, og Føreren maa se at lære sig dem. Først og fremmest de gamle, som Drengene kender og kan synge med, eller som de bør kende, fordi de er lødige Udtryk for Danskes Stemningsliv, men dernæst ogsaa de nyere, der har Værdi — og som kan synges. Dem er der nu ikke saa mange af.

3. Deltagerne.

Den ideelle Vandrelejrs Styrke er 20—30 Mand, ikke gerne mere, da Transporten og Forsyning med Levnedsmidler ellers paa mange Steder vil blive for vanskelig. 30 sultne Drenge kan magelig tømme et Landsbybageri og bringe en Landsbykøbmand til Fortvivlelse, og en Landsbyslagter er ikke indrettet paa at slagte paa Kommando og har de fleste Dage i Ugen heller ikke noget at slagte.

Deltagerne kan godt være temmelig forskellige i Alder, naar blot de yngste er flinke Smaafyre. De lærer en hel Del af de store og anspænder deres Kræfter for at vise sig værdige til den Ære, der er vist dem, og derved naar de videre

i Udvikling, end de vilde gøre blandt jævnaldrende. Og de store er altid parat til at tage sig af en rask lille Kammerat, hvis det kniber lidt for ham, langt mere end af en sløj jævnaldrende — og dermed lærer de Kammeratlighedens og Hjælpsomhedens alt for lidt efterspurgte Glæde at kende. Men saa raske maa de smaa være, at de ikke føles som en stadig Klods om Benet. Hængetræer og Klynkehoveder, Kælebasser og Vrøvlere har umaadelig godt af at komme med i Rejse-

Naar man er paa Cykletur.

lejre. Men for Rejselejren gælder over for dem den gamle Rejseregel: Vær forsigtig — tag ikke mere med, end du kan bære uden at spolere din Fornøjelse.

4. Forberedelserne.

Ruten maa i Forvejen være nøje gennemstuderet, saa man er ganske klar paa, hvad der er at se paa ens Vej. Ellers vil man løbe forbi mange udmærkede Ting og bag efter faa den Fornøjelse at høre af andre: »Har du ikke set det — ih — det er det allerbedste —.« Og Dagsmarcherne maa være nogenlunde udmaalte. Nogenlunde — thi Rejselejren bør være fri og sin egen Herre for at kunne nyde alt godt og smukt, som den faar Held til at møde paa sin Vej, i

Ro og med en Samvittighed, der ikke besværes af Forpligtelser til at være hos Slagteren inden Aften. Men lægger Skæbnen ikke et Høstgilde eller en Præstefamilie eller en særlig lækker Lejrplads paa ens Vej, bør man føre den bestemte Dagsmarch igennem, selv om Regnen protesterer eller Vabler og Sol og Dovenskab vil besnære en til at slaa nogle Kilometer af. Thi det, at føre igennem, hvad man har bestemt, er en Vane, man ikke fortryder at have lært sig. Der

Paa Kanotur.

er nok herhjemme, der starter for Himmelbjerget, men lader det bero med Vejrmøllekroen. Det er en Spejderopgave at sørge for, at der bliver færre af dem i Fremtiden.

En Dagsmarch bør ikke være under 22 og sjælden over 35 km. I Begyndelsen tager man ret korte Marcher og gør dem efterhaanden længere. Det gælder om, at man hver Dag har Følelsen af at have gjort et godt Stykke Arbejde, ikke dinglet rart gennem Livet. Det er nyttigt at vænne sig til at sætte Pris paa den Følelse.

Det er Fødderne, det kommer an paa, bring dem derfor i Orden. Væk med alle lange og skæve Negle, med Ligtorne og haard Hud. Det er godt en 8 Dages Tid i Forvejen daglig at vaske Fødderne med en Blanding af Salicylspiritus og Vand. Derved skaller den gamle Hud af, og der kommer ny, sej og blød Hud i Stedet.

5. Udrustningen.

Spejderdragt er en udmærket Rejsedragt. Det gør ikke noget, at de bare Knæ let bliver solskoldede, det kan man kurere med Salicylsalve, og har man først hærdet Huden, gør Solen den ikke mere noget. Lange Bukser er i hvert Fald forkastelige, de frynser forneden og bliver korte, inden man kommer hjem. Og det er fabelagtigt, hvad de kan opsamle af

Paa Vandring.

Snavs og Væde. Spejderhatten er noget haard og stiv i Solhede, men giver god Skygge, og i Regnvejr er den en ren Paraply. Og trykker den, kan man jo altid hænge den ved sin Skulderstrop*). Støvlerne — thi Sko maa man uafladelig tage af og hælde Grus ud af, og i Regnvejr er de utaalelige — maa være meget tyksaalede og meget rummelige. Og det gælder om dem, som om Rejsekammeraterne — det maa være gode gamle Bekendte, nye kan forvolde en smertelige Overraskelser.

Stivetøj er umuligt paa Rejse. En nobel Flip bliver i en Time til en sort Klud, som man ikke kan være bekendt at gaa med. Og et Lager af Flipper i Ranselen — umuligt!

*) Det skal være aldeles delikat paa en varm Dag at fylde sin Spejderhat med frisk Løv. Straahat er det værste af alt. Den bliver maset flere Gange daglig, og i Regnvejr faar den en sørgelig Form.

Sportsskjorte og bløde Sportskraver er det eneste, der duer.

I Ranselen skal man have saa lidt som muligt. En Sportsskjorte, 2 Par Sokker — thi man skal helst ikke gaa med lange Strømper, men med løse Skafter og Sokker —, Stoppegarn og Traad, Stoppenaale, Synaale og Sikkerhedsnaale, 2 Lommetørklæder, et Spisebestik, en Blikdaase med ½ kg. Smør, en Æske med Salt og en med Sukker, Sæbe, Kam, Tandbørste og Haandklæde, et Par Lærredsbenklæder til at skifte med, hvis de andre trænger til at tørres eller lappes, et Par Gymnastiksko og en Daase med Vaseline er alt, hvad man behøver. Man maa kunne vaske sine Strømper og Skjorter under Vejs. Kogekarret kan hænge over Ranselen. Tæppet spændes uden paa og kan bruges som Overfrakke, Teltstykket vikles uden om det og kan gøre det af for Regnslag. Fire Mand har hver sit Teltstykke, de to andre Stave og Lærredsspand, Flaget, Barduner og Pløkke, som helst maa være af Jern og med et Hul i, saa de kan trækkes paa en Snor. Er Jorden for løs til dem, kan man altid skære Pløkke af Grene. En Mand i Troppen maa have Ambulancekassen (faas hos Knud Biering, Frederiksberggade, med alt fornødent).

Føreren bør før Afmarchen undersøge, om ingen af overdreven Forsynlighed har proppet alle mulige Overflødigheder i Ranselen, — eller har glemt sit Teltstykke hjemme.

6. En Rejsedag.

Føreren bør lade Lejren tørne tidligt ud, men ikke for tidligt, og ikke et Minut, før han siger til. De urolige Sjæle, der vaagner før Tiden, har godt af at lære at lade Kammeraterne sove i Fred. Navnlig de første Morgener vil Rejserekrutter have svært ved at holde sig i Ro og vil føle stærk Trang til at se Solen staa op eller trække frisk Luft eller varme sig ved Løb osv. Men den tidlige Morgen er ofte bitterlig kold — og inden man ved et Ord af det, er Morgenmændene forfrosne og søvnige — og har samtidig ødelagt Morgenslummeren for de andre. Der bør purres ud hver Dag til samme Tid — thi Regelmæssighed er Nervernes bedste Mad. Kl. 6 er en passende Tid. En Reveille for Horn lyder kønt en smuk

Morgen i et smukt Landskab — det samme kan ikke siges om en Førerfløjte eller høje Kommandoraab.

Saa først af alt: Støvlepudsning over hele Linien. Derpaa grundigt Morgentoilette — om muligt Bad. Kl. 6⁴⁵ stiller alle paa et Geled til Renlighedsparade. Se dem ordentlig efter, — lad ingen daarligt pudsede Støvler eller halvrene Hænder passere — det er Drenge, der er ført hjemmefra, der skal ikke føres Grise tilbage. Giv dem saa rimelig Tid til Morgen-

To Vandrelejre mødes.
I Forgrunden Lappefamiliens Telt, længere borte det lille Spejdertelt.

maden, f. Eks. 6⁴⁵—7⁴⁵. Begyndere er længe om at lave Maden ordentlig — og de maa have et solidt Maaltid. Et blødkogt Æg kan man ofte let skaffe til hver Mand fra en Gaard i Nærheden, ligesaa ½ Pot Mælk, som ubetinget skal koges og drikkes varm. Havregrød er ogsaa godt, men medens Reglen ellers bør være, at hver koger for sig eller i Fællesskab med et Par andre, maa Havregrød hellere koges under et af Vagten, og kræver altsaa, at der medføres et større Kogekar. Ærtesuppe (Maggi) er ogsaa fortrinligt. Desuden rigeligt Brød og Smør. Og vær ikke bange for at spendere et Par Stykker Flæsk eller Skinke. Gaa rundt og se nøje efter, at alle laver nok og laver det ordentligt og propert. Kl. 7⁴⁵ kommanderes til Rensning af Kogekar, Flaget stryges med Honnør og Lejren brydes af. Lad al Ba-

gagen lægge paa Linie et Stykke uden for Lejren, hvorefter der formeres et Geled, som rykker langsomt frem over hele Lejrterrænet og renser det. Afmarch 8[15].

Forlang i Reglen ikke, at der skal marcheres i nogen som helst Formation. Lad hver gaa som han vil og med hvem han vil. Men hold paa, at ingen maa komme saa langt forud eller bagud, at han ikke kan tilkaldes ved Hornsignal. Kilometerslugere maa tæmmes, ellers styrter de blindt af Sted til næste Hvilested og faar intet ordentligt set, og Selskabet splittes. Plag ikke med Øvelser, men tag dog nogle af og til. Afstandsbestemmelser bør f. Eks. ofte øves. Saml hele Flokken og udpeg dem 3—4 Punkter paa den Vej, I skal passere. Lad hver skrive op, hvor stor han tror, Afstandene er, og skridt saa Afstanden af under Marchen videre frem. Stands ved hvert af de opgivne Punkter og lad alle skrive op, hvor lang Afstanden var, og sammenlign den med det, han har anslaaet den til. Se ogsaa efter Spor og drøft dem — følg dem, hvis de ser lovende ud. Læg Mærke til Himlens Udseende og Vejrudsigterne. Anspor i det hele til at bruge Øjnene, men ikke for længe ad Gangen, ellers kommer der ingen Fart i Marchen.

Sig i Forvejen, at de forreste skal søge en passende Frokostplads Kl. 11, faa Tilladelse til at være der, tænde Baal osv. Frokosten behøver kun at bestaa af Brød, Smør og lidt Paalæg — dertil The eller Bouillon (Maggi) eller bare koldt Vand. Hold Hvil til Kl. 1 og lad ingen faa Lov til at gaa videre før Tiden. Gaa saa 2 Timer, tag et kort Hvil (f. Eks. ½ Time) med en Mellemmad og tag saa Resten af Dagsmarchen. Den maa være endt senest Kl. 6. Det er naturligvis en Selvfølge, at disse Hvile- og Spisetider ikke saaledes ubetinget behøver at overholdes, men tildels maa rette sig efter Forholdene, saa at man vælger de smukkeste og bedste Steder til Rastpladser og ogsaa holder Smaahvil til andre Tider, naar man finder et Sted, hvor der er godt at være — eller godt at bade.

Byd bare Drengene, hvad der er lidt Spænding ved eller hører lidt Mod til. Drenge er i Virkeligheden meget oftere for forsigtige end for dumdristige, og naar de udsætter sig for Fare, er det i Reglen, fordi de ikke forstaar, at der er nogen Fare, ikke fordi de vover for meget. Derfor maa Føreren altid forstaa, om der er virkelig Fare eller ej, og gøre Drengene det klart, saa risikerer han saa at sige aldrig, at de indlader sig paa noget risikabelt, navnlig ikke i Egne, hvis Art er dem

fremmed. Baade om Strabadser og Risiko gælder det, at de maa anvendes med klar Beregning og sikker Vilje, hvis man vil skabe Mandfolk af Drengebørn, og derfor er Vandrelejrene just gode, fordi man har faaet Drengene langt bort fra ømhjertede og ængstelige Forældre.

Lav i Forvejen nogle ganske faa og simple Rejseregler og lad dem være bombefaste og urokkelige og haandhæv dem ubarmhjertigt ved Bøder. Man kan altid faa rigelig Anvendelse for Bøderne til Præmier — som man ogsaa bør gøre udstrakt Brug af. Derved slipper man for at skænde og for daarligt Humør hos begge Parter. Det hele gaar af med en Slags gemytlig Skraphed, som er udmærket. Men man maa naturligvis være ubarmhjertig — Bøderne maa ind uden mindste Naade. Har Synderen ingen Penge, saa truer man med at stryge et Maaltid — saa dukker der altid Penge op et eller andet Sted.

Forlang, at der skal skrives Dagbog hver eneste Dag. Drengene tror, at de kan huske alt muligt til evig Tid, og de aner ikke, hvor hurtigt det glemmes. Tving hver til at skrive 2—3 Glosebogssider daglig og hold Eftersyn hver 2—3 Dag — ikke saadan, at man læser, hvad der er skrevet, men blot saadan, at man ved et Blik nu og da forvisser sig om, at Drengen ikke har skrevet det bare Vrøvl for at slippe for at tænke. Giv Præmier til dem, der har skrevet mest, en Krone eller to i første Præmie — de kommer nok ind i Bøder, hvis man idømmer en 20 Øre for hver Side, der mangler. Enhver Dreng kan skrive 2—3 Sider om en Dags Oplevelser. Og mange skriver meget mere, naar man bare bringer dem i Gang, og for dem bliver Dagbogen engang et kært Minde at tage frem.

7. Lejren.

Rejselejrpladsen maa først og fremmest ligge saa smukt som muligt. Husk paa, I skal kun være der en Nat eller to — saa kan der nok slaas lidt af paa Bekvemmeligheden til Fordel for Poesien. Kun maa den ikke være fugtig eller udsat for Nattetaage, og der maa naturligvis være Vand at faa i en rimelig Afstand. Lad ingen spise, hvile, pleje Fødder, bade eller noget som helst andet, før Lejren er rejst. Den skal rejses straks og alle skal deltage i Arbejdet. Det er en Øvelse i Selvovervindelse, som absolut maa gennemføres. Senere vilde

Arbejdet falde dobbelt drøjt. Lad rejse en Flagstang, f. Eks. af to Spejderstave, sat sammen ved et Messingrør, og hejs Flaget med Honnør hver eneste Eftermiddag. Det vil lægge en Feststemning over jeres Lejr, og det vil virke med til at forme Jert Sind. Det er bekvemmere at lade være, — det er ogsaa bekvemmere at lade være at rejse sig for Nationalsangen. Og det er meget bekvemmere at beholde Hænderne i Lommen og Hatten paa Hovedet, hvem I saa taler med. Men det gør Livet sjusket og formløst — og derved mindre smukt.

Føreren bør ubetinget ikke arbejde med selv. Han har rigeligt at gøre med at sørge for, at det gaar, som det skal. Han maa sørge for, at Teltene stilles paa en baade fornuftig og smuk Maade, altsaa ikke i Læ af Baalet, saa Røgen driver ind i dem, ikke hist og her paa Kryds og tværs, men i en smuk Gruppe, saa vidt muligt alle med Døraabning mod Lejrpladsen, ikke op ad Skraaninger, saa Beboerne om Natten rutscher over paa hinanden eller stikker Benene ud under Teltvæggen. Det er for fodkoldt. Er der mindste Udsigt til Regn, maa han sørge for, at der graves Rende om Teltet og tættes med Græstørv, men er Vejret paalideligt, bør det undlades, da det gælder om at gøre den mindst mulige Skade og have det mindst mulige Arbejde, baade om Aftenen og næste Morgen. Men han maa ubetinget sørge for, at Teltet er helt tæt forneden, saa det ikke kan trække, og at der skæres en regulær Baalplads.

Om der skal anlægges Latrin, afhænger af Forholdene. Kan det undgaas, uden at det medfører Uorden, er det det bedste. Føreren maa sørge for, at hvert Telt faar Halm nok. Drenge, der er varme af at gaa, bilder sig ind, at de aldrig mere bliver kolde, men de tager fejl, og om Natten ligger de hellere og fryser, end de mander sig op til at skaffe Halm — selv om de kan faa noget. Føreren maa lade hente Brænde og Vand — husk, at Lærredsspanden bør hænge, da den let vælter — og blæser det noget videre, bør han lade lave Vindskærme, f. Eks. af Grene eller Spejderstave og et Par Tæpper. Han kan udtage et Par fra hvert Telt til at gøre disse Arbejder. Føreren vil hurtig mærke, at kun hvis han ser meget nøje efter alt og er meget bestemt i sin Vilje, bliver Lejren helt som den skal. Og bliver den det ikke, hævner det sig bagefter, og det er Førerens Ansvar. Først naar alt er komplet i Orden, gives Tilladelse til Bad eller Vask og derefter til Mad-

lavning. Bliver nogen færdig, før de andre, maa de hjælpe dem eller i hvert Fald staa og muntre dem ved blide Tilraab — saa kommer der altid mere Fart paa. Ellers gaar Klodriansteltet blot og roder og bliver aldrig færdigt.

Sørg for, at alle vasker Fødder hver Aften, og at de alle uden Undtagelse foreviser deres Fødder for Føreren eller den, der er Troppens Læge, for at han kan se, om de trænger til

En smuk Lejrplads.

Pleje. Efterhaanden lærer de nok at passe dem selv — men det maa læres.

Blæs tidlig Retræte — det er saa fristende at blive siddende og snakke ved Baalet, men der maa lang Nattesøvn til, hvis man vil holde sig i god Kondition. Og naar Retræten er blæst, saa skaf Ro i en Fart. De »vittige« Fyre har en lang Dag at være vittige i, de behøver ikke at tage Natten med. Og deres Vittighed er oftest blot Forfængelighed eller Nervøsitet, og i begge Tilfælde har den bedst af at standses. I vort fredelige Land er det ikke nødvendigt at have Nattevagt. Men hav det alligevel af og til. Der er en Stemning over det at ligge ene eller med en god Kammerat ved Baalet i den stille Nat, høre alle Nattens Lyde, fyldes af Nattens Storhed og Stilhed, som sætter dybe Spor i friske Sind. Og

man vil ogsaa opdage, at ikke saa faa forkuede Købstaddrenge er mere mørkerædde, end de gerne vil være bekendt — og end de gerne skulde blive ved at være.

Føreren gaar sidst til Ro og ser nøje efter, at alt er i Orden overalt, især at ingen har nogen rimelig Udsigt til at komme til at fryse. Ingen maa lægge sig i fugtigt eller gennemvaadt Tøj, har han ikke at skifte med, maa det tørres ved Baalet, før han faar Lov at lægge sig. Ingen maa sove med

Før Renlighedsparaden.

Støvler eller Strømper paa. Er Støvlerne vaade, saa se at faa dem fyldt med Hakkelse eller Papir, og stil dem inde i Teltet, ikke udenfor.

8 Furagering.

Udlever ved Afrejsen en ½ kg.s Daase med Konserves — f. Eks. forloren Skildpadde eller Gullasch — og forbyd, at den røres uden særlig Ordre. Det er Reservationen. Er den brugt, maa den snarest muligt fornyes, ellers vil Føreren aldrig have helt Ro paa sig. Adskillige Landkøbmænd har i alt Fald noget af den Slags. Udlever desuden 1 Daase til som Middagsmad for de 2 næste Dage, saaledes at to er fælles om en Daase. De 2 Daaser vil ikke være for meget at bære.

Men det er kedsommeligt stadig at leve af Daasemad — kig derfor ind til alle Slagtere paa Vejen og køb Kød, hvis der er noget at faa. ¼ kg. skært Kød til hver er rigeligt — men det skal ogsaa være rigeligt. Flæsk er ogsaa ret let at faa til Købs til Morgenmaden. Bestil om Aftenen til Morgenmaaltidet Æg paa en Gaard i Nærheden — det vil man i Reglen let kunne faa. Vanskeligere er det med Brød. Er der en Bager i Nærheden af Lejren, gaar det jo let nok, blot man husker at bestille om Aftenen. Men der er ikke saa mange Bagere i Verden, som en Købstaddreng tror, saa Føreren vil ofte være nødt til om Aftenen at lade nogle af Spejderne gaa polsk Tiggergang fra Gaard til Gaard og købe et halvt Landbrød hist og et kvart her. Det maa gøres om Aftenen, ikke opsættes til om Morgenen. Ved Furageringen viser det sig, hvad en Fører duer til — hvilken Opfindsomhed og Omtanke han raader over. Den, som trasker tankeløst af Sted og opsætter til det sidste eller lader Tilfældet raade, vil meget hurtig slæbe en Flok forsultne og gnavne Fyre efter sig, mens den, som formaar at stille Maverne tilfreds og en Gang imellem overraske om blot med en lille Smule Ribsgele eller en Stump Daase-Ananas, vil overraskes ved at se, hvor kort der er fra Maven til Hjertet.

FRILUFTSLIV

AF *C. LEMBCKE*

»Piben lyder, Trommen skralder.
En Soldat i Manddoms Alder
om han sejrer eller falder
er han lige glad derved
er han lige glad derved—»

For en Soldat eksisterer der ingen skønnere Tid paa Aaret end Manøvre-Tiden.

Naar Træerne staar klædt i hele Efteraarets Farvepragt, naar Vinden suser i Kronerne og dækker Skovbunden med gulnede Blade — saa er Rekruttiden forbi — saa begynder først Soldatens rigtige Liv.

En tidlig September Morgen, naar Solen hæver sig rød over Taagen ude paa Fjorden og Rimen glimter paa Stub og i Græs, saa rykker Regimenterne ud. Gaderne genlyder af Rytternes Hovslag og Fodmændenes taktfaste March, Kanonerne rasler tungt over Stenbroen og Musikkens muntre Toner smælder ud over Byen.

I 3 Uger glemmes alt andet for det ene — at være Soldat.

Rytteren drømmer om glimrende Indhug og dristigt førte Patruljer, Fodmanden om knitrende Magasinild, omgaaende Bevægelser og snedige Manøvrer, og Artilleristen om et rigtigt flot Maal for sine Granater. Alle higer de efter Feltherrens udødelige Berømmelse. De naar den ikke, men de er glade ved mindre — et anerkendende Ord, naar det hele er forbi.

Det er en vidunderlig Tid.

Jeg vil driste mig til den Paastand, at alle Drenge er fødte Soldater — at de i ethvert Fald til at begynde med er besjælet af de rette krigerske Instinkter. Hvilken Dreng har ikke med Glæde leget »Røver og Soldat«? Hvilken Dreng har ikke følt en ubetvingelig Glæde ved at overliste og slaa

sin Modstander? Hvor mange Drengeøjne har ikke straalet over et Overfald eller et Baghold, der er lykkedes? — Drenge er besjælet af en levende Interesse for den Slags Æventyr, der kan ikke være Tvivl om den Ting, og netop derfor er der Betingelser til Stede for at lære dem noget ad den Vej.

Der er næppe mange Lærere nu til Dags, der ikke fuldtud anerkender Friluftslivets Betydning ved Siden af den almindelige Skoleuddannelse, og heldigvis findes der mange Læ-

Paa March.

rere herhjemme, der interesserer sig for Drengenes Uddannelse udover det paa Timesedlen normerede Antal Timer. Vanskeligheden for de fleste ligger blot i, hvorledes de i længere Tid skal kunne beskæftige de urolige Gemytter i det Fri. — Et af Midlerne hertil er: Kamplege.

Den uanseeligste Landsby, den usleste Hedestrækning bliver forbundet med en magisk Tiltrækningskraft i samme Øjeblik, den bliver omstridt af 2 Partier. Al anden Friluftssport kan være god nok; men Kamplegene holder i timevis Sindene i Spænding, og de kan afveksles i det uendelige. Snart en ny Opgave, snart et andet Terrain og snart et andet Styrkeforhold — det er bogstavelig talt umuligt at holde to Øvelser, der bliver nøjagtig ens.

Ved Kamplegene lærer Drengene Egnen om deres Hjem at kende — ud og ind. De erhverver sig herigennem et Lokalkendskab, som langtfra er uden Betydning for dem.

De lærer lidt efter lidt og ganske af sig selv at holde af Naturen og deres Land. Snart er det paa en Patrulje, de bliver slaaet af dens Skønhed, og snart er det en Aftenstemning paa en Post eller ved et Lejrbaal, der henriver dem.

Kamplegene er, om man vil, en Slags Manøvre med Drenge.

»Præriroverne har lagt sig i Baghold ved —«

Hensigten med dem skal dog ikke være den at uddanne Drengene til Felttjeneste eller gøre dem til Smaasoldater.

Kamplegene skal være lagt an paa at udnytte det af Felttjenesten, der kan udvikle Drengenes særlige mandige Egenskaber, og det, Drengene først og fremmest kan lære af dem, er: Disciplin, Udholdenhed, Energi, Beslutsomhed og selvstændig Optræden.

Kamplegene skal hos de unge Førere vække Følelsen for Ansvaret og Glæden ved det, og de skal lære dem at indordne sig under én Vilje og arbejde Haand i Haand mod et fælles Maal -- noget som det sikkert ikke er nok at indpode en vordende Borger i Staten udelukkende ad teoretisk Vej.

14 KAMPLEGE

De her givne Kamplege kan forandres og tillæmpes efter lokale Forhold. De er kun at betragte som Eksempler.

De Skitser, der ledsager Eksemplerne, skal anskueliggøre det karakteristiske ved et Terrain, der egner sig til den paagældende Øvelse. M. H. t. Benævnelserne Fange- og Rytter-taktik m. m. henvises til Side 59—60.

Overfaldet paa Diligencen.

(Styrkeforhold: A = ½ B. Fangetaktik.)

A. **Grundlag for Prærirøvere.** Føreren for en Bande Prærirøvere har faaet at vide, at Diligencen V—L i Em. vil medføre et anseeligt Pengebeløb til Banken i L.

Han beslutter sig til at overfalde og plyndre Diligencen, naar den ved 4½ Tiden passerer Strækningen X—Y, hvorfra der er langt til det nærmeste beboede Sted.

Røverne kan rykke frem fra A. Kl. 3 Em.

B. **Grundlag for de regulære Tropper.** En Bande Prærirøvere, der ved Middagstid er set Vest for A., har planlagt et Overfald paa Diligencen V—L, der i Em. medfører et større Pengebeløb til Banken i L.

Man har faaet at vide, at Overfaldet vil blive rettet mod Diligencen, naar den ved 4½ Tiden passerer Strækningen X—Y.

1. Trop af de regulære Tropper beordres straks frem for

at dække den truede Strækning og om muligt tage Røverbanden til Fange.

Troppen kan afmarchere fra B Kl. 3¼.

Diligencen er paa dette Tidspunkt afgaaet fra V.

Anm. til A og B. Diligencen fremstilles ved »Bager Petersens Jumbe med den graa Islænder«, Pengene findes i en Pose i Vognen. De regulære Tropper har hvidt Bind om Hatten. Øvelsen standser Kl. 5½. For at Røverne skal have sejret, skal de have bemægtiget sig Pengene og være i Besiddelse af dem, naar Øvelsen standser. Soldaterne maa ikke fjerne Pengene fra Vognen eller standse denne. Vognen maa ikke angribes Nord for X og Syd for Y.

Under Boxeropstanden.

(Styrkeforholdet: lige. Ryttertaktik.)

Fælles Grundlag for begge Partier. En Bande Boxere har i Gaar Aftes forsøgt at sprænge Jernbanebroen ved S i Luften. De er blevet slaaet tilbage og har i Nattens Løb trukket sig Nordpaa uden at man ved hvorhen. Et heftigt Regnskyl har udslettet alle Spor.

A. **Særligt Grundlag for Regeringstropper.** Regeringstropperne har siden Solopgang forgæves afsøgt Omegnen af S og er nu Kl. 10 Fm. naaet til *A*. De beslutter sig til at gøre Holdt her og slaar deres Telte op. De udstiller Poster og holder Hvil. Patruljer udsendes for at opsøge Oprørerne. Saasnart disse er fundne bryder Troppen op for at angribe og tilintetgøre dem.

B. **Særligt Grundlag for Boxere.** Boxerne har ud paa Morgenstunden gjort Holdt ved B og har slaaet Lejr her (Kl. 10). Regeringstropperne vides at staa Sydpaa, men da man ikke ved hvor, udsendes straks Patruljer for at søge dem.

Lejren sikres ved Poster. Oprørerne vil benytte den første Lejlighed til at overfalde Regeringstropperne og tilføje dem et Nederlag.

Anm. til A og B. Regeringstropperne bærer hvidt Bind om Hatten. Øvelsen standser Kl. 1 Em. Alt samles ved S. Troppene medfører Lejrmateriel og Forplejning for ½ Dag.

Der anvendes Ryttertaktik.

Kampdommer hos A..... hos B .....

Smuglerjagt.

(Styrkeforhold: A = ⅓ B. Fangetaktik.)

A. **Grundlag for Smuglere.** En Bande Smuglere vil ved Mørkets Frembrud søge at smugle en Kasse med Juveler i Land paa Kysten mellem V og L.

Juvelerne findes om Bord i Fabrikant R.s Lystyacht. Dennes 2 Baade staar til Smuglernes Disposition.

Øvelsen begynder Kl. 7 Em. Kl. 6 Em. skal Halvdelen af Smuglerne være om Bord i Yachten den anden Halvdel som Hjælpere i Land ved Huset X, hvortil Juvelerne søges bragt. Føreren for Banden maa i Forvejen have aftalt det fornødne med sine Hjælpere.

B. **Grundlag for Kystpoliti.** En Afdeling Kystpoliti, der Kl. 6 Em. har slaaet Lejr ved B faar her Efterretning om, at en kendt Smuglerbande i Aftenens Løb vil søge at smugle Juveler i Land paa Kyststrækningen mellem V og L. Det vides at Smuglerne har Hjælpere i Land, men hvor disse holder til og hvor Juvelerne agtes bragt hen vides ikke.

Kystpolitiet vil snarest træffe Foranstaltninger til at paagribe Smuglerne og tage Juvelerne.

Anm. til A og B. Kystpolitiet bærer Spejderuniform. Smuglerne, der alle er kendte af Politiet (Navne opgives) har Lov til at anlægge Forklædning, dog ikke kvindelig. De maa ikke benytte fremmed Hjælp.

Øvelserne standser Kl. 11 Em. For at Smuglerne skal have sejret, skal de have bragt Juvelerne til et nærmere angivet Sted i Land inden dette Tidspunkt.

Juvelerne findes i en sort Syæske.

Smuglerne lander.

Inderopstanden.

($A_1 + A_2 > B$, $B > A_1$, $B > A_2$
Eks. $A_1 = 20$, $A_2 = 20$, $B = 30$. Ryttertaktik.)

Fællesgrundlag. Inderne har gjort Opstand og har kastet den svage engelske Kolonihær tilbage over V-Floden og ind i Fort X.

Af Hensyn til Fortets Kanoner kan de ikke overskride V-Floden, og de har derfor atter trukket sig tilbage i Retning af Byen L. Englænderne, der ikke føler sig stærke nok til at følge efter, beslutter sig til at blive i Fortet og afvente den Forstærkning, der er meldt undervejs.

Særligt Grundlag for A_1. Garnisonen i X faar D. Fm. Kl. 10 at vide, at det Skib, som overfører Hjælpetropperne, under en Storm er strandet paa Kysten udfor O, men at saa godt som hele Styrken har reddet sig i Land.

Særligt Grundlag for A_2. Den Styrke, der skal undsætte Fort X strander D. Fm. paa Kysten udfor O. Kl. 10 Fm. er dog alle bjergede i Land.

Særligt Grundlag for B Efter at Inderne har trukket sig tilbage til L faar de Kl. 10 at vide, at en underlegen engelsk Hjælpehær efter Stranding er gaaet i Land paa Kysten ved O.

Anm. til A_1, A_2 og B. Inderne bærer hvidt Bind om Hatten. Øvelsen standser Kl. 1. Inden dette Tidspunkt maa de 2 Hære have søgt en Afgørelse. (Ryttertaktik). Kampdommere ved de 3 Grupper er .....

NB. Førerne for Styrkerne A_1 og A_2 maa ikke forhandle med hinanden inden Øvelsens Begyndelse.

Spionen.

(Styrkeforhold: A = ½ B. Fangetaktik.)

A. **Grundlag for rød Styrke.** En rød Hær, der staar ved X har faaet at vide, at Sognefogden i H spionerer for Fjenden.

I den Anledning udsendes til Morgen en stærk Patrulje for at tage bemeldte Sognefoged til Fange. Kl. 10 Fm. er denne Patrulje over K naaet til H. Den har taget sin Fange og tiltræder nu skyndsomt Tilbagemarchen mod X.

Fjenden staar i østlig Retning, men Patruljen har ikke set noget til ham. Derimod har den af en vejfarende faaet at vide, at der til Morgen er set en mindre fjendtlig Patrulje ved V.

B. Grundlag for blaa Styrke. En stærk Patrulje er D. Fm. Kl. 9½ naaet frem til K. Den faar her at vide at en rød Patrulje paa ca....Mand for

½ Time siden er rykket Sydpaa, efter Sigende for at tage Sognefogden i H til Fange. Rød Patrulje kom fra X, hvor Fjendens Hovedstyrke staar.

Nu er blaa Patrulje netop paa Vej til samme Sognefoged for at hente nogle meget vigtige Oplysninger, og det er den derfor alt om at gøre, at disse ikke falder i Fjendens Hænder.

Anm. til A og B. Rød Styrke bærer hvidt Bind om Hatten. Sognefogden bærer graa Sportsdragt og Hue. Øvelsen standser Kl. 12. Fangetaktik.

Bevogtning af en Jernbanelinie.

(Styrkeforhold: A = ½ B. Fangetaktik.)

Fælles Grundlag. Det er under Krigen mellem Japan og Rusland. Ad den sibiriske Banelinie føres de russiske Tropper og Forsyninger den lange Vej fra Hjemmet i Europa til Krigsskuepladsen i Mantchuriet. Der er kun denne ene Bane, og det siger derfor sig selv, at Japanerne er stærkt interesserede i at faa den ødelagt. Russerne maa derfor anvende store Troppestyrker for at dække den.

B. **Særligt Grundlag for Kosakker.** En russisk Kosakeskadron har Ordre til at dække Banelinien fra M—N. Særligt gælder det om at bevogte Overgangene over de to Broer ved O og V. Kosakkerne vil D. Em. Kl. 4 have indtaget en Opstilling til Dækning af den nævnte Strækning.

A. **Særligt Grundlag for Kirgisere.** En Bande Kirgisere er af Japanerne underkøbt til at sprænge den sibiriske Banelinie mellem M og N — om muligt en af Broerne ved O og V. Kan dette ikke lade sig gøre, skal Linien i det mindste være sprængt paa 2 Steder, for at de skal faa den udsatte Sum. Banden vil D. Em. mellem 4 og 6 forsøge Sprængningen. Den kan nærme sig Banelinien fra alle Verdenshjørner.

Anm. til A og B. Banelinien fremstilles af Vejen M—N. Sprængningen udføres ved med 2 Stykker Garn at binde et lille Kanonslag fast til en Telegrafpæl eller en Bropille eller til en Bros Rækværk og dernæst affyre samme. For at Sprængningen skal regnes for effektiv, skal Hylsteret være bundet saa fast, at idetmindste Dele af Hylsteret bliver siddende efter Sprængningen. Kirgiserne bærer hvidt Bind om Hatten. Øvelsen standser Kl. 6. Fangetaktik.

Fort Tarabosch.

(Styrkeforhold: A = ⅓ B. Konkurrence og Fangetaktik.)

Fælles Grundlag. Gaarden T er Fort Tarabosch, der belejres af Montenegrinerne. Af Hensyn til Fortets Kanoner kan disse ikke komme Gaardens Udkant nærmere end 200 m uden at blive skudt (fangne). En tyrkisk Hjælpehær er i Anmarch, og denne og Fortets Besætning søger nu at sætte sig i Forbindelse med hinanden ved Spejdere.

A. **Særligt Grundlag for Tyrkere.** ⅓ af Tyrkerne er ved Øvelsens Begyndelse Kl. 10 Formiddag indesluttet i T. De andre ⅔ opholder sig udenfor Montenegrinernes Forposter — hvor de vil — de kan nærme sig T fra alle Verdenshjørner. Det gælder for Styrken i T at faa bragt 3 Meldinger til X og for Styrken udenfor at faa 7 Meldinger ind til T.

B. **Særligt Grundlag for Montenegrinere.** Montenegrinerne vil ved Øvelsens Begyndelse Kl. 10 Fm. have indesluttet Fort T helt. Det gælder for dem at hindre enhver Forbindelse mellem Fortet og Styrken udenfor.

Anm. til A og B.

En Melding, der slipper ind eller ud	tæller	5	Points
- Spejder	—	2	—
- Melding, der tages	—	4	—
Enhver Fange	—	1	—

Meldingen maa skjules paa alle mulige Maader, kun ikke indenfor Bluse, Trøje eller Benklæder (Forklædning kan anvendes, hvis alle Deltagerne kender hinanden). Der kan ikke afgives Æresord i denne Leg. Øvelsen standser Kl. 12; til hvilket Tidspunkt Points opgøres.

Ved Kirk-Kilisse.

(Broslagning. Styrkeforhold: A lidt større end B (Arbejdskommandoet). Ryttertaktik.)

A. **Grundlag for Bulgarer.** Bulgarerne forbereder et Angreb paa Kirk-Kilisse. Hoved-Angrebet skal finde Sted i Morgen tidligt. Ved Angrebet er den 4. bulgarske Division udset til at overskride V-Floden ca. 2 km. Syd for dens Sammenstød med Tilløbet F for gennem Skovene Vest for Flodbredden at naa frem og angribe Fjendens Stilling i Ryggen.

Da der ikke findes Overgange over nævnte V-Flod, sender Divisionen allerede D. Em. Kl. 2 fra A en stærk Styrke medførende Pionerer — og Bromateriel frem for at slaa Bro ved P og dække Divisionens Overgang her. Ved Ankomsten til P (Kl. 2½ Em.) overskrider Styrken straks Floden i Baade (kan supponeres) og et Arbejdskommando gaar straks i Gang med at slaa Bro.

Samtidig modtager Styrken Melding om, at en større fjendtlig Styrke har forladt Kirk-Kilisse Kl. 2^{15} paa March mod Byen T.

Bulgarerne slaar Bro over Floden.

B. **Grundlag for Tyrkere.** Tyrkerne har besat den befæstede Lejr Kirk-Kilisse og afventer her Bulgarernes Angreb. Nogle D. Middag indløbne Spionefterretninger tilkendegiver, at Bulgarerne vil angribe Lejren næste Morgen. En af Efterretningerne gaar ud paa, at en større bulgarsk Styrke næste Morgen vil søge at overskride V-Floden ca. 2 km Syd for dens Sammenstød med Tilløbet F for at angribe Stillingen ved Kirk-Kilisse i Ryggen, og at et fjendtligt Kommando allerede Kl. 2 Em. skal være afmarcheret fra A for at forberede Overgangen ved at slaa Bro.

I den Anledning fremsendes straks Kl. 2½ et stærkt Kommando (fra B) for at tilintetgøre den omtalte fjendtlige Styrke, hindre Broslagningen og ødelægge Broen, saafremt den allerede skulde være slaaet.

Anm. til A og B. Bulgarerne bærer hvidt Bind om Hatten. For at A skal sejre, skal de det nævnte Sted bygge en Bro

saa stærk, at en Trop i Gaasegang kan passere den i Løb, uden den gaar itu — samt kunne hindre dens Ødelæggelse til Kl. 5 Em.

For at B skal sejre, skal de have hindret Brobygningen eller ødelagt (afbrudt) Broen inden Kl. 5 Em.

F-Floden maa ikke passeres udenfor Overgangen X og Y. V-Floden maa kun passeres i Baad eller ved Broslagning. De eksisterende Broer tænkes ikke at være til.

Kampdommere er .....

I Algier.

(Styrkeforhold: lige. Indtil ⅓ af hvert Parti kan være Ryttere (Cyklister). Rytter-Taktik.)

Fælles Grundlag. Araber-Stammen Beni-Amarerne har gjort Opstand for at frigøre sig for Franskmændenes Herredømme. I den Anledning er den franske Fremmed-Legion straks rykket ud fra Garnisonsbyen Oran for at slaa Opstanden ned. I Gaar Aftes havde de to fjendtligsindede Styrker opnaaet Føling med hinanden og laa tæt overfor hinanden — Franskmændene i Oasen O; Araberne i Landsbyen P.

A. **Særligt Grundlag for Legionen.** For at overraske Fjenden tidligt næste Morgen foretager Legionen i Nattens Løb en omgaaende Bevægelse og naar ud paa Natten A.

D. Fm. Kl. 9 bryder Legionen op fra sin Lejr her, for at kaste sig over Fjenden ved P.

B. **Særligt Grundlag for Beni-Amarerne.** For at skuffe Franskmændene har Beni-Amarerne i Nattens Løb i al Stilhed forladt Byen P og er gaaet til B.

Herfra bryder de D. Fm. Kl. 9 op for at kaste sig over Legionen ved O.

Anm. til A og B. Legionærerne bærer hvidt Bind om Hatten. Øvelsen standser efter nærmere Ordre.

Kampdommere er .....

Krybskytterne.

(Natøvelse. Styrkeforhold: A = 4—6 Mand, B = 25—50 Mand. Fangetaktik.)

B. **Grundlag for Krybskytter.** Nogle Krybskytter, der i Aften er forsamlede hos Møller en ved A, er blevet enige om at nedlægge og stjæle 2 pragtfulde Raadyr, der holder til i Skoven S.

De ved, at en Spejdertrop ligger i Lejr ved B, og at det er overdraget denne at vogte paa Skoven, men tager ikke mere

Notits heraf end, at de bestemmer sig til Kl. 10 at køre til Skovs i Møllerens Jumbe for at hente Dyrene.

For deres Forhold gælder iøvrigt følgende:

Naar de har lagt deres Plan, skal de meddele Øvelseslederen, hvor de vil køre ind i Skoven. Denne vil da sørge for, at der bliver lagt tydelige Papirsspor fra denne Indgang til det Sted, hvor Dyrene holder til. Naar Skytterne ved Indgangen til Skoven ser Sporet, skal de affyre et Kanonslag. Naar de efter at have fulgt Sporet finder Dyrene (2 udstop-

Da Krybskyttens Lygte blinkede.

dede Lærredsdyr eller 2 Sække fyldt med Hø) skal de, inden de kan røre disse, affyre 2 Kanonslag. Iøvrigt maa de selv om Resten.

B. **Grundlag for Spejdere.** En Spejdertrop ligger i Lejr ved B. Den er Kl. 10 Aften gaaet til Køjs. Noget over 10 hører Vagten Krybskytternes første Skud. Han alarmerer straks Lejren. Der gøres klar til hurtig Udrykning. Under dette kommer Skovløberens Dreng løbende til Lejren og melder, at nogle Krybskytter er kørt ind i Skoven ved .... i en Jumbe, sandsynligvis for at jage de 2 Raadyr, der holder til i Skoven. Drengen forklarer, hvorledes Raadyrene ser ud (udstoppede Høsække) og fortæller om det mærkelige hvide (Papirs) Spor de efterlader sig. Spejderne har lovet Skovrideren at vogte paa hans Skov efter bedste Evne, og Føreren for Styrken

træffer derfor straks Foranstaltninger til at paagribe Krybskytterne.

Anm. til A og B. Krybskytterne bærer Sweater og Hue (eller lign.). Øvelsen standser Kl. 12. Kan Krybskytterne inden dette Tidspunkt naa deres Tilholdssted med begge Dyrene, og uden at Spejderne kan finde ud af, hvor det er, har de sejret.

Skattejagt.

(Styrkeforhold: lige. Taltaktik.)

Fælles Grundlag. En Kasse indeholdende en Skat er gemt ved X. Ved Øvelsens Begyndelse staar Partierne henholdsvis ved A og B lige langt fra Kassen. De modtager begge en nærmere Angivelse af dennes Skjulested. Det gælder for begge at bringe Kassen tilbage til deres eget Udgangspunkt. Denne Bedrift tæller 25 Points, iøvrigt tæller hver tagen Fange 1 Point.

Øvelsen standser Kl. 12, og Pointsene opgøres.
A'erne bærer alle lige Numre, B'erne ulige.
A'erne kan være Sørøvere, B'erne en Skatte-Ekspedition.

Matabelerne rykker frem.

Matabelekrigen.

(Bivuak og Natøvelse. Konkurrence-Taktik.)

Almindeligt Grundlag den $^{20}/_{8}$. Matabelerne har gjort Opstand mod Englænderne. Krigstrommen gaar gennem Landet for at kalde Matabelerne til Kamp og Englænderne sender Spejdere Landet over for at tilkalde Forstærkninger.

Den afgørende Kamp vil antagelig finde Sted om 14 Dage.

Krigsforberedelser. I Matabelekrigen kan deltage Drenge-Troppe af de 6...landske Spejder-Divisioner. Øvelsen begynder Lørdag den $^{3}/_{9}$ Kl. 7 Em. og afsluttes Søndag den $^{4}/_{9}$ Kl. 12 Middag.

De deltagende Tropper medfører Lejrmateriel. Hver Trop sørger for sin egen Forplejning. Der forlanges kun at alle skal medfører Kakao, saaledes, at hver Spejder Søndag Morgen kan faa 1 Pægl varm Kakao. Paa de anviste Bivuakpladser vil kunne faas Brændsel til Kogning og Lejrbaal.

I den forestaaende Krig vil der være 7 forskellige Situationer, hvori det gælder at være den sejrende. Den Hær, der bærer Sejren hjem i mindst 4 af disse, har vundet.

Situation I. Inden enhver ordentlig Krig maa der Forberedelse til. En slet forberedt Hær faar altid Bank. Noget af det allervigtigste er at kunne stille en saa stor Hær paa Benene, at man er Fjenden overlegen i Tal. Det gælder derfor kort og godt følgende:

Hvilken Hær kan mobilisere det højeste Procenttal af sin virkelige Styrke til Deltagelse i Krigen?

De 2 Hære sammensættes efter følgende Ordre de bataille:

Matabelestyrken.
Chef: Divisionschef A.

A. Divisionen	.....	ca. 150 Spejdere
B. —	.....	ca. 250 —
C. —	.....	ca. 100 —
Virkelig Styrke....		ca. 500 Spejdere

De engelske Tropper.
Chef: Divisionschef D.

D. Divisionen	.....	ca. 100 Spejdere
E. —	.....	ca. 200 —
F. —	.....	ca. 150 —
Virkelig Styrke....		ca. 450 Spejdere

Den $^{3}/_{9}$ afgiver de 2 Partiførere til Øvelsesledelsen Melding om Partiernes virkelige Styrke og udrykkende Styrke.

Foreløbig Anmeldelse om Deltagelse, med Angivelse af det omtrentlige Antal udrykkende Spejdere, maa af Troppene tilstilles Øvelsesledelsen senest den $^{27}/_{7}$ Kl. 12 Middag.

Øvelsesledelsens Forberedelser. I Tiden fra $^{20}/_{7}$ til $^{27}/_{7}$ rekognoscerer Ledelsen Øvelsesterrainet, faar Tilladelse af Lodsejerne til at slaa Lejr det ønskede Antal Steder (her ved H, R, F, S, B, E, T og N) og skaffer Brændsel til Kogning og Lejrbaal.

Den $^{27}/_{7}$, naar de foreløbige Rapporter er indgaaede, af-

holdes et Møde med de 2 Partiførere. Ved dette tages Bestemmelse om Styrkernes Fordeling. Desuden aftales det fornødne med Hensyn til Øvelsens Gang.

Der udstedes følgende:

Almindelige Bestemmelser gældende for begge Partier.

1. De engelske Tropper — bærer hvidt Bind om Hatten.
2. Meldinger. — Alle Meldinger fra Patruljer afgives skriftligt. Det forbydes at melde pr. Telefon. Alle Meldinger skal om Natten overbringes af 2 Mand, der følges ad.
3. Orden. — Det indskærpes, ikke at forlade nogen Lejrplads, før ethvert Spor af Opholdet er fjernet.
4. Markskade. — Det forbydes at betræde Jorder udenfor Vejene, hvor der ikke er opnaaet speciel Tilladelse til det.
5. Sanitetsmateriel. — Samtlige Patruljer medfører 1 Forbindpakke.
6. Kampregler. — Ryttertaktik, hvor ikke andet er anført.
7. Kampdommere. — Hos Englænderne ....., hos Matabelerne ....., Kampdommere er kendelige paa et hvidt Armbind om højre Overarm.
8. Lejrbaal skal brænde i samtlige Bivuakker hele Natten.

De 2 Partiførere tilstiller derefter snarest de dem undergivne Tropper Ordre om Mødested og Tid, samt et Grundlag for Øvelsen (i Henhold til Situationen den $^3/_9$ Kl. 7 Aften), og en Opgivelse af de 7 Konkurrencepunkter.

Det meddeles Partiførerne, at Ledelsen under Øvelsen har Kvarter i X, Telefon .... Partiførerne opgiver ligeledes deres Kvarter og Telefon til Øvelsesledelsen.

Kampdommerne tilsiges til at melde sig ved deres Partigrupper (1 til hver) Kl. 7 Em. den $^3/_9$.

Situationen den $^3/_9$ Kl. 7 Em. (Fælles-Grundlag for begge Partier). Bulowayo (B) er indesluttet af Matabelerne.

Engelske Undsætningshære er under Fremmarch fra H og N. Desuden har en engelsk Kanonbaad landsat en Undsætningsstyrke paa Kysten ved F, hvor denne har slaaet Lejr.

Undsætningstropperne ved H og N vil paa Grund af Udmattelse ikke kunne fortsætte Fremrykningen før næste Morgen Kl. 5.

Styrkefordelingen (hemmeligholdes indenfor Partierne):

For Englænderne.

B (Hovedkvarter)	75	Mand
F	25	—
N	50	—
H	40	—

For Matabelerne.

E (Hovedkvarter)	50	Mand
T	100	—
S	75	—
R	25	—

Særlige Grundlag og Foretagender ved de enkelte Styrker Kl. 7 Em. (meddeles Grupperne af Partiførerne).

Paa engelsk Side.

B. har Efterretning om fjendtlige Styrker ved S og E. Den sender 2 Patruljer à 8 Mand mod S og E og Ordonnanser til H og N for at søge Oplysning om Forholdene her. Den tænkes foreløbigt ikke at kende noget til Styrken ved F.

F. har Efterretning om en fjendtlig Styrke ved E. Den sender en Patrulje paa 8 Mand herimod og en Ordonnans til B for at melde sin Ankomst og for at faa Ordre.

H. har Efterretning om en fjendtlig Styrke ved R. Den sender 8 Mand herimod og en Ordonnans til B for at melde om Situationen.

N. har Efterretning om en fjendtlig Styrke ved T. Den sender 8 Mand herimod og en Ordonnans til B for at melde om Situationen.

Hos Matabelerne.

E. har Efterretninger om en fjendtlig Styrke ved B og en fjendtlig Styrke ved F. Den beslutter sig til at angribe B Kl. 10 med Styrkerne fra E og S, inden B faar Forstærkning fra F. Den fremsender straks 1 Patrulje à 8 Mand mod B og F. En Ordonnans bringer Styrken ved S Ordre til Angrebet paa B og 2 andre afsendes til T og R for at søge Oplysning om Forholdene her.

S. har Efterretning om en Styrke ved B. Den fremsender 8 Mand herimod. 1 Ordonnans søger Forbindelse med Hovedkvarteret.

I. har Efterretning om en Styrke ved N. Den fremsender 8 Mand herimod og søger Forbindelse med E.

R. har Efterretning om en fjendtlig Styrke ved H. Den fremsender 8 Mand herimod. 1 Ordonnans søger Forbindelse med E.

Klar til Fremrykning.

Natangrebet paa Bulowayo (med Styrkerne E og S). Angrebet dømmes i ethvert Tilfælde for afslaaet. Den kan kun gavne Angriberen, saafremt han herigennem kan tage nogle Fanger eller komme til Kundskab om Styrken her. Det udføres kun af historiske Grunde, og for at der skal ske noget om Natten.

Hvad Kampen gælder. Situationerne I—VII.

I. Mobiliseringen. — Melding til Kampdommerne ved Øvelsens Begyndelse.

II. Ved Hovedkvarteret Kl. 12 Nat at have de bedste Oplysninger om Fjendens Opstilling, Styrke og Fordeling. (8 Mands Patruljernes Virksomhed). — Melding til Kampdommerne Kl. 12 Nat.

III. At de Ordrer til Samling, der udsendes fra begge Partier Kl. 12^{30} Nat, hurtigst kommer Styrkerne i Hænde.

(Ordonnansernes Virksomhed). — Melding til Kampdommerne straks efter Samlingen næste Morgen.

[Disse Ordrer lyder (kendes kun af Partiførerne):

For B. Tørn ud Kl. 5 Fm. Giv hver Mand en Pægl varm Kakao. Bryd Lejren af og stød snarest til mig ved M.

For E. ligelydende, men — »stød snarest til mig ved F.«]

IV. I Forhold til de Vejlængder, der skal tilbagelægges, at bruge den kortest mulige Tid til at samle Partiet næste

I Bivuak efter Slaget.

Morgen. (Troppernes feltmæssige Færdighed). — Melding til Kampdommerne ved Ankomsten til Samlingsstedet næste Morgen, angaaende Tid medgaaet til at lave Kakao, til Lejrens Afbrydning og til Marthen.

V. Saa snart som muligt at vide Besked med Fjendens Hensigter efter Kl. 5 Fm. (Patruljernes Virksomhed. Disse skal blive ude hele Natten og stadig holde Føling med den Styrke, de er sat paa). — Melding snarest herefter til Kampdommeren.

VI. At have gjort det største Antal Fanger. — Fangerne skal bevogtes. De afleveres ved Øvelsens Ophør til Kampdommeren. (Særlig Posternes Virksomhed).

VII. At sejre i den afsluttende Kamp, idet Spillet straks efter Samlingen gives frit. (Partiførerens og de større Styrkers samlede Virksomhed). — Kampdommerens Afgørelse.

Efter Slaget holdes samlet Hvil ved E, hvor der bør være sørget for varmt Øl til alle.

Balkankrigen.

2 Øvelser fra Spejderkorpsets 1. internationale Lejrsamling ved Kalø 1913.

(Der henvises til Generalstabens Kort over Kalø i 1:40.000).

Øvelsen den 10/7.

A. **Grundlag for Tyrkere.** Tyrkerne er under Tilbagegang mod Linien Kirk-Kilisse (Agri)—Lule Burgas (Strandkjær) skarpt forfulgt af I.—III. bulgarske Armé.

Under Tilbagegangen er 1.—4. tyrkiske Armékorps blevne adskilte og splittede af Bulgarerne.

3.—4. Armékorps er gaaet tilbage til Kirk-Kilisse og Terrainet Syd-Øst herfor.

1.—2. Armékorps er sakket noget agterud og formodes ikke at være naaet længere end henholdsvis til Terrainet om Grønfeld og om Skovgaarde.

Der er i Øjeblikket ikke Forbindelse mellem de 4 Armékorps. Overledelsen følger 3. Armékorps.

Tyrkerne har til Opgave at standse Bulgarernes Fremgang i Linien Kirk-Kilisse—Lule Burgas og om mulig tilføje dem et Nederlag her.

B. **Grundlag for Bulgarer.** Bulgarerne er i Løbet af Natten 9—10/7 rykket frem mod Linien Kirk-Kilisse (Agri)—Lule Burgas (Strandkjær), men har tabt Følingen med de flygtende Tyrkere.

I. bulgarske Armé (med Overledelsen) er gaaet mod Kirk-Kilisse — medens II. Armé er rykket frem Øst og III. Vest for I. Armé.

De 3 Arméer har til Opgave snarest at tilintetgøre 1.—4. tyrkiske Armékorps, som de lige til i Gaar Aftes har haft foran sig.

De bulgarske Arméer har i Øjeblikket ikke Forbindelse med hinanden.

Anm. til A og B. Alle Deltagerne i Kamplegen bærer et 1½" højt, 2" bredt, hvidt Papirstal foran paa Hatten, der angiver den Armé, de hører til.

Bulgarerne Romertal — Tyrkerne alm. Tal. Kampdommerne hvidt Bind om venstre Overarm.

Øvelsesterrainet begrænses mod Syd af en Linie Øst—Vest over Knebel.

Øvelsen begynder Kl. 1 Em. Alle Troppeled skal til dette Tidspunkt holde sig samlede og skjult paa de opgivne Mødepladser.

Øvelsen standser Kl. 3³⁰ Em. Alt samler da snarest mod Agri, hvorfra der rykkes hjem.

Alle Ordrer og Meldinger afsendes med mindst 2 Ordonnanser, der følges ad.

Alle Meldinger fra Patruljer afgives skriftlig.

Øvelsens Gang.

Styrkefordelingen er saaledes: Kl. 1 Em. staar Tyrkerne med

3.	Armékorps	(75 Mand)	ved	Agri
4.	—	(50 —)	-	Skovbjerg
1.	—	(75 —)	-	Skaarup
2.	—	(50 —)	-	Tornlykke

Bulgarerne med

I.	Armé	(100 —)	-	Stabelhøje
II.	—	(75 —)	-	Andrup
III.	—	(100 —)	-	Femmøller.

Alle Grupper er rykket skjult i Stilling og har holdt sig skjult for hinanden til dette Tidspunkt. Poster og Patruljer udsendes først nu.

Situationen er i Virkeligheden den samme paa begge Sider. Der haves kun delvis Oplysninger om Fjenden, og Forbindelsen med egne Styrker er gaaet tabt.

Dette Forhold maa snarest ændres ved Udsendelsen af smaa Patruljer og Ordonnanser. Hele Øvelsen er afhængig af disses Virksomhed. Naar de fjendtlige Arméer staar blandet mellem hinanden, er det kun for at gøre Spejdernes Opgave endnu vanskeligere.

Øvelsen $^{14}/_{7}$—$^{15}/_{7}$.

A. **Grundlag for Tyrkere.** Efter Kampen ved Kirk-Kilisse den $^{10}/_{7}$ har Tyrkerne trukket sig tilbage mod Tschatschaldja (Femmøller).

Den $^{14}/_{7}$ Em. ankommer 1.—4. tyrkiske Armékorps samlet til Lyngsbækgaard, hvor de gør Holdt og indretter sig i Bivuak for Natten.

Forposter udstilles i Linien Møllebro—Skovmølle—Staalbakke.

I Løbet af Natten fremsendes Patruljer for at rekognoscere mod de forfølgende Bulgarer, som formodes at staa Vest for Femmøller.

Det er Meningen at angribe dem saa snart man ved, hvor de staar. Den bulgarske Krydser »Agnes« (Søspejdernes Skonnert) er Kl. 3. Em. set i Højde med Sletterhage Fyr.

En Tyrker paa Vej ind med Melding.

B. Gundlag for Bulgarer. Efter Kampene ved Kirk-Kilisse den 10/7 har Tyrkerne trukket sig tilbage mod Øst og har sat sig fast ved Tschatschaldja (Femmøller).

Den 14/7 Em. naar I.-III. bulgarske Armé samlet til Basballe, hvor de gør Holdt og indretter sig i Bivuak for Natten.

Forposter udstilles i Linien Tyvelhøj — Vedelhøj.

I Løbet af Natten fremsendes Patruljer for at udspejde Tyrkernes Stilling, som det er Meningen at angribe tidligt næste Morgen.

Den bulgarske Krydser »Agnes« (Søspejdernes Skonnert) krydser i Æbeltoft Vig med Ordrer til at rekognoscere i Fjendens Ryg.

Anm. til A og B. Arméer og Armékorps sammensættes og mærkes ved Huetal, som ved Øvelsen den 10/7.

Øvelsesterrainet begrænses mod Syd af en Linie Øst—Vest over Strandkjær — mod Nord af en Linie Øst—Vest over Kragkjær.

Øvelsen begynder først efter nærmere Ordre fra Overledelsen.

Overledelsen har under hele Øvelsen Kvarter paa Femmøller Badehotel (der er Telefon).

Hver Hær faar tildelt en Vogn til Transport fra 14/7 Fm. til 15/7 Em.

Forplejning fra 14/7 Kl. 3 Em. til 15/7 Kl. 5 Em. udleveres i Bivuakken paa Overledelsens Foranstaltning.

1 Lægeassistent med 3 Hjælpere følger hver Hær.

Korpslægen ved Overledelsen.

Alle Ordrer og Meldinger sendes med mindst 2 Ordonnanser, som følges ad.

Parlamentærer til Overledelsen fører hvidt Flag og blæser Signal.

Hver Partifører disponerer over 10 Krigsmedaljer for særlige udmærkede Præstationer (Natpatruljegang).

Øvelsens Gang. De to Styrker ankommer efter 4 Mils March Kl. 7 Em. til de respektive Bivuakpladser, hvor der forefindes Halm og Grene til Bygning af Hytter, Brænde og Vand til Afkogning og Lejrbaal. Forplejningen (Ærtemel og Pølser) er klar til Udlevering, og hver Hærs Transportvogn med Tæpper og andet Materiel er til Stede paa Pladsen.

Bivuakkerne indrettes og Maden tilberedes og fortæres. Kl. 10 Em. uddeles Grundlagene. Frivillige til Poster og Natpatruljer udtages blandt de største og stærkeste Drenge. Resten sendes til Køjs.

Kl. 12 Nat begynder Øvelsen. Partiførerne sender Kl. 3 og Kl. 6 Fm. alle indgaaede Meldinger til Overledelsen.

Kl. 7 Fm. bryder Bulgarene deres Bivuak af og rykker frem for at angribe Tyrkernes Bivuak. Kl. 9 Fm. finder den afgørende Kamp Sted her. Derefter Badning og Frihed til Kl. 12. Kl. 12 Hjemmarch. 1½ Mil.

KAMPLEGENES UDFØRELSE

Ved alle Kamplege drejer det sig om en Kamp mellem 2 Partier, og der vil i Forvejen fra Øvelsesledelsens Side være gjort, hvad der kan gøres, for at Partiet kan være nogenlunde lige — saaledes at Kampens Udfald udelukkende er afhængigt af, hvorledes det enkelte Parti løser sin Opgave.

Udfaldet kommer herved kun til at bero paa de to Ting — Partiførerens og hans Spejderes Optræden.

En god Partifører er ofte det halve Slag vundet — men aldrig mere. Hvad kan det nytte, at Føreren er brillant, naar han takket være sine Spejderes Uduelighed, bliver taget til Fange i Kampens første 10 Minutter. Nej, der maa mere til. Hans enkelte Folk maa være vel instruerede og have Hjertet paa det rette Sted og — selv ikke det er nok — hele Massen maa være samarbejdet. De maa kende hinanden, have lært at arbejde Haand i Haand mod et fælles Maal; at underordne sig een Villie — Førerens — og tilsidesætte alle andre Hensyn for at føre denne igennem — først da vil alle Betingelser for at føre Sejren hjem være til Stede.

Det, der skal danne Grundlaget herfor, er den Uddannelse, den enkelte Mand har faaet.

Kender først hver Mand i Troppen sine Pligter, kan Troppen med Sindsro rykke i Felten mod andre Troppe. Den vil overfor en værdig Modstander faa Bank, indtil dens Spejdere har lært at samarbejde, indtil Krigserfaringen har lært dens Fører Metoden, men Bankene har intet at sige. Gennem Nederlagene høster Troppen den Erfaring, der i det lange Løb vil gøre den uovervindelig — men som sagt: Inden man kan gøre sig Haab om at vinde, maa den enkelte vide, hvorledes han skal optræde i Marken.

Ved Kamplegens Begyndelse staar de 2 Partier overfor hinanden i en vis Afstand, og hvert Parti modtager af Øvelsesslederen (i et Grundlag) visse Oplysninger om Modpartiet, hvorefter den stillede Opgave skal løses. Hvad enten denne Opgave nu er af den ene eller den anden Art, vil der saa godt som altid straks være to Ting, der fra Førerens Side maa gøres for at kunne løse Opgaven.

1. Han maa have Føling med Fjenden — thi enten er de givne Oplysninger om denne utilstrækkelige, og han maa da have Spejdere ud for at skaffe disse, eller ogsaa haves der ingen Garanti for, at Fjenden vil blive staaende, hvor han i Øjeblikket er — og Spejderne maa da udsendes for at passe paa ham og melde om ham, saasnart han rører paa sig.

   Den første Betingelse for at kunne slaa sin Modstander er nemlig den, at man ved grundig Besked med hans Stilling og Fore-

tagender. — En Fører, der ikke ved dette, handler i Virkeligheden i Blinde. Dette nødvendiggør som sagt Udsendelse af Efterretningsspejdere (Patruljer) — og meget eller alt vil afhænge af, hvorledes disse løser deres Opgave.

2. Han maa sikre sin egen Styrke mod Foretagender fra Fjendens Side — thi det nytter ham lidet, at han er vel underrettet om Fjenden, naar denne overfalder og tilintetgør hans Styrke, inden han kan bringe sin Plan til Udførelse.

Dette nødvendiggør Udsendelse eller Udstilling af særlige Sikringsspejdere (Patruljer eller Poster), der i Tide kan melde om Fjendens Komme og om muligt holde fjendtlige Efterretningsspejdere fra Livet, saaledes at disse ikke faar Lejlighed til at se egen Styrke eller, hvad den foretager sig.

Til Efterretnings- og Sikringsspejdere anvendes enten enkelte Folk eller nogle Stykker (Patruljer). Den første Fordring, der maa stilles til disse, er, at de kan finde sig til rette i et Terrain, kan orientere sig og finde Verdenshjørner, saa de ved, hvor de er, og at de i ukendt Terrain kan finde Vej efter et Kort — ellers kan man ikke sende dem ud paa egen Haand.

1. Sikring under Ophold paa Stedet.

En Trop (50 Mand), der kun skal sikre sig selv, behøver i Almindelighed ikke mange Poster. Den sikrer sig bedst ved at holde sig skjult.

Staar den ved en Mølle, hvorfra der er fri Udsigt til alle Sider, vil 2 Spejdere i Møllehatten være fuldt tilstrækkeligt.

Staar den bag et Vandløb, hvor Fjenden kun kan komme over en bestemt Bro, er en Post paa den anden Side denne nok.

Er Terrainet om det Sted, hvor Posten staar, derimod stærkt bakket og uoverskueligt, eller er det Nat eller stærk Taage, maa der udstilles flere Poster. De maa udstilles saaledes, at Fjenden ikke uset kan nærme sig det Sted, hvor Troppen staar og saa langt fra Troppen, at denne i Tide kan faa Melding om Fjendens Komme. Som Regel stilles de højst 200—400 m fra Troppen. De skal helst kunne ses fra Trop-

pens Standplads. Her udstilles 1 eller 2 Mand som Alarmpost for at se efter Posternes Tegn eller Signaler og vaage over Troppens umiddelbare Sikkerhed. (Eks. 1).

En større Styrke kan i Længden ikke holde sig skjult. Den søger derfor sin Sikkerhed i at gøre sine Sikringsdele saa stærke og fremskyde dem saa langt, at de kan opholde og sinke Fjenden, hvis han skulde komme, saaledes at den kan faa Tid til at tage sine Forholdsregler.

Eksempel 2. — En Division (D) paa 6 Troppe (150 Mand) sikrer sig her ved at fremsende 2 Troppe i Retning af Fjenden.

Troppene kaldes under disse Forhold Feltvagter.

Feltvagt 1 er paa 25 Mand og Feltvagt 2 paa 12 Mand. Desuden udsendes 1 Patrulje til den høje Bakke P for at passe paa mod Øst.

Feltvagterne sikrer sig (som Troppen tidligere) ved at udstille Poster (1—3). Baade Feltvagterne og Divisionen udstiller Alarmposter (a).

Sikringsspejdere (Poster). En Post er som Regel paa 2 Mand. Paa særlig vigtige Punkter kan den gøres stærkere. Posternes Opgave er at holde Udkig og i Tide melde om, naar Fjenden nærmer sig.

Posterne udstilles først og fremmest saaledes, at de kan se noget — dernæst saa skjult som vel muligt. De bør som Regel afløses hver Time. Posterne skal instrueres saaledes, at de er orienterede i Terrainet og kender Navnene paa de Veje, Byer, Skove o. s. v. de ser fra deres Plads, saaledes at de kan melde nøjagtigt om, hvad de ser. De skal have at vide, hvad man ved om Fjenden, om der er egne Patruljer eller Styrker foran, og hvorledes egen Styrke i det hele er opstillet. (Naar der er Tid til det, gør Føreren vel i personlig at efterse Posternes Opstilling og instruere dem paa deres Plads).

Angaaende deres Forhold paa Posten gælder iøvrigt: De skal stedse være aarvaagne og maa ikke foretage sig noget, der kan aflede deres Opmærksomhed fra Terrainet foran dem. Er der kun 1 Mand paa Posten, maa han ikke forlade denne for at melde. Om fornødent gør han ved Tegn eller Raab sine Naboposter og Alarmposten opmærksom paa, at der er noget paa Færde.

I Mørke og Taage standser Posten enhver, der nærmer sig, ved at raabe »Holdt! Hvem der?« Under saadanne Forhold bør der være udgivet et Kendeord — eller en Kendingslyd, som den ankommende skal give paa dette Tilraab. I Tvivlstilfælde kan Posten forlange, at den ankommende, eller en af disse, hvis der er flere, skal komme nærmere. Svares der ikke paa Anraabningen, sender Posten Melding herom. Dersom en Post opdager en fjendtlig Patrulje, løber en af de 2 Mand straks tilbage med Melding. Den anden anspænder hele sin Opmærksomhed, særlig for at komme paa det rene med, om der følger en større Styrke efter den, eller om Fjenden skulde vise sig paa andre Steder.

Er Fjenden saa nær eller saa stærk, at der blot er mindste Fare for Troppen eller Feltvagten, maa den første Mand løbe med Melding saa hurtigt, hans Ben kan bære ham, og den anden ved Tegn eller Raab gøre Alarmposten opmærksom paa, at der er Fare paa Færde. Er Posten i Tvivl, om det er Fjenden eller egne Spejdere, den ser, maa den ikke vente med at melde, til den har faaet Vished herom.

Posterne maa huske ikke alene at melde om Fjenden, men ogsaa om alle Tegn, der tyder paa hans Nærværelse. Saa længe en større fjendtlig Styrke er indenfor Synsvidde, skal Posten melde hver Gang, der sker noget af Betydning f. Eks. naar Fjenden forandrer Marchretning, deler sig, faar Forstærkning, gør Holdt eller lignende. Kommer Fjenden nærmere, skal Posterne saa længe som muligt blive skjulte paa deres Pladser og fremdeles passe paa, om større Styrker følger efter dem, som de allerede har set, og melde herom. Fordriver Fjenden Posterne fra deres Plads, skal de søge ud til Siden og fortsætte Iagttagelsen herfra. Hvis Troppen forlader sin Standplads, skal Posterne af sig selv følge med. Under Bevægelsen handler de derefter som Sikringspatruljer (saaledes som beskrevet i næste Afsnit). Kommer Troppen i Kamp med en overlegen Modstander, skal alle Poster hurtigst ile til og kaste sig over Fjenden. Selv om de er nok saa faa, kan de gøre stor Virkning ved pludseligt under høje Raab at kaste sig mod Fjendens Flanke og Ryg.

Paa Udkig.

Skulde Fjenden om Natten eller i stærk Taage være kommen tæt ind paa eller endog indenfor Posternes Række, skal disse straks raabe »Fjenden er her!« og derpaa kaste sig over ham for at opholde ham saa længe som muligt.

Feltvagterne — løser deres Opgave ved at jage alle fjendtlige Efterretningspatruljer og Spejdere bort og ved at angribe og opholde Fjenden med sin Hovedstyrke, naar han nærmer sig i større Tal, saaledes at Hovedstyrken kan faa Tid til at tage sine Forholdsregler.

2. Sikring under March.

Sikring under March foregaar efter lignende Principper som paa Stedet.

En lille Styrke søger sin Sikkerhed i en skjult Fremrykning. For at den ikke pludselig skal blive overrasket og falde i et Baghold sender den en lille Patrulje — Forpatrulje — foran (1) (4—8 Mand).

Er Terrainet ud til Siden uoverskueligt sendes tillige Sidepatruljer ud (2). Sidepatruljen følger Veje, der løber i Marchretningen og bevæger sig i Højde med Forpatruljen.

Er Terrainet kun af og til uoverskueligt ud til Siderne, nøjes man med at lade Forpatruljen sende enkelte Folk herud, naar det gøres nødvendigt (3).

En større Styrke (som en Division (D) f. Eks.) sikrer sig ved at fremsende en Trop. Denne svarer fuldstændig til en Feltvagt og har den samme Funktion som denne — under Marchen kalder man den kun Fortrop (F).

Fortroppen besørger da de fornødne Patruljer udsendte.

Ligesom der under Ophold paa Stedet skulde være Forbindelse mellem Posterne indbyrdes og disse og Feltvagten, skal der ogsaa under Marchen til Stadighed være Forbindelse mellem Sikringspatruljerne og Fortroppen (og eventuelt denne og Divisionen).

Rykker man bort fra Fjenden, sender man naturligvis sine Sikringsspejdere bagud. — Patruljen kaldes da Bagpatrulje og Troppen Bagtrop.

Sikringsspejdere (Patruljer). Sikringspatruljerne gøres som Regel paa 3—4 Mand. Den Patrulje, der udsendes i den Retning, hvor Fjenden staar, gøres ofte noget stærkere end de andre.

Sikringsspejdernes Opgave er at afsøge den Egn, man kommer igennem, og i Tide at melde, naar man støder paa Fjenden.

En Patrulje skal, inden den udsendes, have at vide, hvad man ved om Fjenden, hvad egen Styrke har til Hensigt, hvilken Vej den skal følge og hvilke andre Patruljer, der udsendes.

Solnedgangen paa Posten.

Patruljen skal bevæge sig saaledes, at den faar saa meget som muligt at se uden selv at blive set.

Føreren tager en Ordonnans med sig og søger op paa de gode Oversigtspunkter, der ligger ved Patruljens Vej eller i Nærheden af denne. Her gør han Holdt nogle Øjeblikke for at spejde efter Fjenden og se efter sin Trop og de andre Patruljer.

Hans Næstkommanderende fører selve Patruljen skjult efter i kort Afstand og sender Spejdere ud for at afsøge de Gaarde, Skove og Smaabyer, der ligger i Nærheden af Patruljens Vej. Det gælder i Tide at opdage Fjenden, hvis han skulde skjule sig her.

Gør Troppen Holdt, standser ogsaa alle Patruljer og forholder sig som Poster.

Førerne opsøger hurtigt gode Udkigspunkter i Nærheden og udstiller deres Folk som Poster her.

Opdager en Patrulje Fjenden, sender den straks Melding herom til Troppen. Har der kun vist sig fjendtlige Patruljer, fortsætter man Fremrykningen og søger at hindre disse i at faa noget at se. De Sikringspatruljer, der er længst ude paa Fløjene, maa huske, at deres vigtigste Opgave nu er at skaffe at vide, hvilke andre og større Styrker, der følger efter de fjendtlige Patruljer. For at faa dette at vide, maa de ofte søge fremad mod Fjenden.

Selv under Iagttagelsen af Fjenden maa Patruljen ikke glemme at holde Øje med sin Trop. Dersom denne gaar tilbage eller slaar ind paa en ny Vej, maa Patruljen følge med i Tide.

Angriber Fjenden, skal Patruljerne blive ude og sikre Troppen mod uventede Angreb og de Patruljer, der er læn-

Tilbage med Melding om Lejren.

gere borte, skal navnlig ved hurtig at sende et Par Mand frem søge at komme til Kundskab om Fjendens Hovedkræfter.

Er den angribende Fjende overlegen, skal alle Patruljer, der er i Nærheden, med størst mulig Voldsomhed kaste sig imod Fjendens Flanke og Ryg.

3. Efterretningsspejdere (Patruljer).

Partiføreren maa, som tidligere nævnt, handle paa Grundlag af de Oplysninger, han har om Fjenden. Hvad han særlig behøver at vide er, hvor Fjenden er, hvor stærk han er, og hvad han foretager sig.

Disse Oplysninger skaffer han sig ved at udsende Efterretningsspejdere — eller Patruljer.

Løsningen af hele Opgaven afhænger til syvende og sidst af disses Omsigt og Dygtighed. Efterretningspatruljerne kan være paa fra 1—8 Mand.

I Modsætning til Sikringspatruljerne er de ikke bundne til at følge bestemte Veje eller til at holde en bestemt Afstand fra Troppen — man forlanger blot af dem, at de snarest muligt finder Fjenden og hurtigt og sikkert sender Melding tilbage om, hvor han staar, hvor stærk han er, og hvad han foretager sig.

For at en Spejder skal være rigtig egnet som Deltager i saadan en Patrulje, skal han have let ved at orientere sig, være koldblodig, snarraadig, snu, forsigtig, hensynsløs og forvoven — alt efter hvad der passer bedst i Øjeblikket.

Han faar Brug for alle disse Egenskaber, hvis Patruljen virkelig kommer hen, hvor der er noget at se, og især, hvis han ene skal bringe den vigtige Melding tilbage gennem et Terrain, hvor han mange Gange vil være omgiven af Fjender til alle Sider.

Naar Meldingen ikke tilbage i rette Tid, er Patruljens hele Arbejde spildt. Selv den mest glimrende Melding er intet værd, før den er i Partiførerens Hænder.

Jo tidligere Efterretningspatruljen naar frem mod Fjenden, desto større Sandsynlighed er der for, at Fjenden ikke venter deres Komme, desto større er Udsigten til at faa noget at se, og des før kan Meldingen naa tilbage. Heraf følger, at den skal gaa hurtigt frem.

Under Marchen meddeler Føreren sine Folk, hvori Opgaven bestaar, saaledes at de kan løse den paa egen Haand, hvis han selv skulde blive taget til Fange.

Alle Spejderne bruger deres Øjne godt, saa de kan kende Terrainet igen, naar de siden skal tilbage med Melding, og samtidig holder de skarpt Udkig mod Fjenden.

Saa snart de kommer til den Egn, hvor de kan vente at træffe paa Fjenden, søger Føreren med en Ordonnans op paa alle gode Udkigspunkter for at spejde efter ham. Ordonnansen sikrer Føreren ved at holde Udkig til Siderne og bagud, men passer godt paa ikke selv at vise sig. Næstkommanderende fører Patruljen efter saa skjult som muligt uden at tabe Føreren af Syne. Patruljen afsøger ikke, den søger udelukkende sin Sikkerhed i at holde sig skjult og bruge Øjnene.

Møder Patruljen mindre fjendtlige Styrker, søger den i Skjul, indtil de er kommet forbi. Skulde det ske, at en Patrulje blev omringet eller afskaaret, maa den se at slaa sig samlet igennem. Kan dette ikke lade sig gøre, skal Spejderne paa Førerens Tilraab søge at undslippe enkeltvis og ad Omveje søge at finde Føreren, dersom han ikke har naaet at opgive et Samlingssted i Forvejen.

Naar Patruljen naar frem i Fjendens Nærhed, gælder det om at faa hans Hovedstyrke at se. For at naa dette maa Patruljen som Regel søge udenom hans Sikringsspejdere — i Nødsfald tværs igennem dem.

Er Fjenden under March, iagttager man ham bedst fra et Udkigspunkt, der ligger ud til Siden af den Vej, han følger.

Hver Mand i Patruljen maa i ethvert Fald være paa det rene med, at nu skal de forlangte Efterretninger skaffes til Veje for enhver Pris, og at nu er ethvert Middel godt, blot det fører til Maalet.

Hvad enten det nu lykkes Patruljen at finde Fjendens Hovedstyrke eller ej, skal Patruljen søge at bevare Følingen med Fjenden, naar han engang er fundet, d. v. s. den skal holde saaledes Øje med ham, at den stadig ved, hvor han er.

En Efterretningspatrulje bør melde: 1) naar den træffer paa større Styrker, 2) naar den ikke træffer Fjenden, hvor Partiføreren havde ventet, at han stod — 3) iøvrigt om alt, som den kan sige sig selv vil have Betydning for Partiet ved Løsningen af dettes Opgave.

4. Patruljer med særlige Hverv.

Foruden Efterretningspatruljerne kan der under Kamplegene blive Brug for at udsende Patruljer med særlige Hverv, saasom at efterse, om Posterne er aarvaagne og paa Plads, at undersøge, om et Vandløb, en Bro eller lign. er til at passere, at »ødelægge« en Bro, en Jernbane, en Telegraf- eller Telefonlinie og lign. I hvert enkelt af disse Tilfælde maa Føreren for Patruljen have nøjagtig at vide, hvad det er, man forlanger af ham, og hvorledes omtrent han skal løse sit Hverv. Saadanne Patruljer skal som Regel straks vende tilbage til deres Trop, saasnart deres Hverv er løst.

5. Meldinger.

Overalt, hvor man skal indsende en Melding, gælder det: at man skal give sig Tid til at blive klar over, hvad det er, man ser, inden man affatter Meldingen. — 1) at bedømme Antallet af Fjenderne rigtigt, 2) at bestemme hans Plads i Terrainet og bedømme Afstanden til den nøjagtigt, og 3) saa komme til Klarhed over, hvad det er, han foretager sig.

Det er slet ikke saa let, og en Dreng, ,der vil regnes for en virkelig 1. Klasses Patruljespejder, maa gribe enhver Lejlighed til at øve sig heri.

Naar man selv er klar over, hvad det er, man har set, gælder det at udtrykke det i korte Vendinger og saa tydeligt, at selv den mest tykhovedede Idiot kan forstaa det. Det er heller ikke let, der maa Øvelse til. Der er lidt Forskel paa den Maade, en Sikrings- og en Efterretningsspejder skal melde paa.

Sikringsspejderen melder altid mundtlig (der er ikke Tid til at skrive) — de angiver ikke Fjendens Opholdssted ved at nævne Navnet paa en Gaard, By eller lign. (thi der er ingen Grund for Føreren til at se paa Kortet, naar han har Terrainet, hvor Fjenden er lige for Næsen), og de skal heller ikke angive Klokkeslet (Meldingen er jo inde 2 Minutter efter, at den er afsendt).

Han melder udelukkende ved at pege ud i Terrainet og sige, hvad han har set (1), hvor han har set Fjenden (2), og hvad denne foretog sig (3).

Eks.: »Post Nr. 1! (eller »Forpatruljen«) — 25 fj. Spejdere (1) ved Landevejen bag et Hegn 500 m paa den anden Side af den grønne Bakke der (peger) (2). De rykker mod Øst (3).«

Den Spejder, der overbringer en mundtlig Melding, skal helst selv have set det, han melder om. Inden han sendes af, skal den Fører, der indsender ham, lade ham gentage Meldingen, først da er han sikker paa, at den er forstaaet.

Efterretningsspejderen skal melde skriftligt, og han skal ved Affattelsen af Meldingen tænke paa, at Føreren paa sit Kort hurtigt skal kunne danne sig et Billede af det, som Patruljen har set. Den bør derfor ved Angivelsen af Fjendens Opholdssted benytte saadanne Navne, som er let at finde paa Kortet. Den maa ligeledes melde, hvad Klokken var, da den saa Fjenden — thi det tager jo Tid, inden Meldingen naar ind.

En Ordre afsendes.

Eks.: Afsender: Patrulje mod RAVNSHOLT.
Afsendelsessted: Syd for HOSTERKØB
den $^{20}/_{1}$ 1913 Kl. 6 ^{40} Em.

Nr. 3.

Til 1. Rungsted Trop.
En fj. Trop (40 Mand) i Lejr (6 Telte) 100 m Vest for NEBBEGAARD. Poster synes ikke udstillede. Emil.

Den Ordonnans, der skal overbringe Meldingen, maa have nøjagtig Besked om, hvilken Vej han skal gaa med den (den korteste og mest sikre). Inden han afsendes, skal han gentage Instruktionen og have at vide, hvor han atter skal søge sin Patrulje.

Undervejs skal Ordonnansen bruge sine Øjne godt og lægge Mærke til, hvad han ser. Herom melder han straks efter, at han har afleveret den første Melding. Iøvrigt søger han at unddrage sig Fjendens Opmærksomhed og sætter alt ind paa at naa tilbage til Troppen, saa hurtigt han kan.

6. Forhold under Kamplege.

Nedenstaaende almindelige Bestemmelser bør være nøje indprentede for alle Deltagere i Kamplege:

1. Rask og villig Lydighed mod enhver Befaling fra en foresat er den første Betingelse for at kunne anvendes under en Kampleg.

2. Sæt dig nøje ind i Grundlaget for Øvelsen, lev dig ind i det og handl i Overensstemmelse med det.
3. Iagttag uafladelig Terrainet omkring dig, baade under March i Trop, paa Post eller Patrulje, og meld straks til din Fører om det mindste Tegn paa Fjendens Nærværelse.
4. Hold dig skjult overalt, hvor Terrainet tillader det (uden Markskade) — og lad være med at rejse dig for at se, fordi din Fører opdager noget eller faar en vigtig Melding.
5. Forraad ikke din Trop til Fjenden ved tankeløs Støjen og Snakken.
6. Meld hellere en Gang for meget end en Gang for lidt.
7. Angrib hellere dristigt — end at staa ubeslutsom.
8. Forlad aldrig en Post.
9. Meld dig straks tilbage til din Fører, naar du har udført en Ordre.
10. Bryd dig ikke om at tage Fanger paa en Patrulje. Løs din Opgave og tab den ikke af Sigte noget Øjeblik.
11. Undgaa Skænderier — de hører hjemme i en Børnehave.
12. Kampdommernes Afgørelse er ufejlbarlig.
13. Hold dig til Vej og Sti. Gaa aldrig ind over Marker eller ind i Gaarde uden at have indhentet Tilladelse til det.
14. Banelinier maa aldrig overskrides eller betrædes udenfor Overkørslerne. Flag maa ikke anbringes i Nærheden af en Banelinie, af Hensyn til Misforstaaelser (Signaler).

7. Kampregler.

Det at fastsætte Kampregler for Drenges Kamplege turde maaske være den vanskeligste Side af hele Kamplegespørgsmaalet.

Man vil komme Virkeligheden nærmest ved at lade Næverne gøre Udslaget — men det siger sig selv, at denne Kampmaade maa forkastes.

Der er bleven forsøgt en hel Del Ting herhjemme i de sidste Aar. Man har ladet det komme an paa at rive et Bind af Armen paa Modstanderen, som i den gamle Røverleg, man har taget Hatten fra Modstanderen og har ikke kunnet finde sin egen igen, og man har beskudt hinanden med Kartofler,

men selv Drenge mærker i Kamptummelen ikke disse Skud, naar de da ikke rammer et meget ømfindtligt Sted. Ingen af disse Metoder er gode.

Om man maaske ikke har fundet den endelige Form endnu, har man dog fundet Metoder, der kan anvendes. De er mig bekendt 4 i Tallet. — Tal-, Fange-, Rytter- og Konkurrencetaktik.

Hvad enten man vil anvende den ene eller den anden Taktik, skal der under Legene holdes strengt over, at de vedtagne Kampregler overholdes. — Overtrædelser kan ikke betragtes som »fair play«.

I. **Tal-Taktikken** — bestaar i, at hver Deltager faar hæftet et ret stort paa hvidt Lærred trykt Tal enten paa Hatten eller bag paa Ryggen.

En Mand er »død« i samme Øjeblik, en Modstander raaber hans Nummer højt. Metoden er brugbar under saa godt som alle Kamplege.

II. **Fange-Taktikken** — bestaar deri, at Modstanderen skal fanges, bindes og bevogtes for at være sat ud af Spillet.

Enhver Fange har Lov til at undvige, hvis der ikke passes ordentlig paa ham. Æresord kan ikke afgives.

Ved begge de ovennævnte Metoder (I og II) fremkommer Resultatet ved et Pointssystem, idet der f. Eks. gives Points for hver Død eller Fange og desuden et vist Antal Points for selve Opgavens Løsning.

III. **Rytter-Taktikken** — derunder gælder Fange-Taktikken som ovenfor beskrevet for alle smaa Styrker. — For Styrker over 10 Mand gælder følgende Bestemmelser:

Grundprincip: Det gælder i Sammenstødsøjeblikket at være Modstanderen overlegen i Tal og at have sin Styrke i Orden (paa lige sluttet Linie med Haandsbreds Afstand mellem Mand og Mand).

Ved Angreb rykkes frem i Løb under Hurraraab og med fældede Stave. 3 Skridt fra Modstanderen standses der.

1. Er begge Modstandere i Sammenstødsøjeblikket (3 Skridts Afstand) formeret paa

Linie og i god Orden, sejrer den, der er flest i Tal, saaledes at den mindste Styrke, 1) hvis den kun er halv saa stor som den store, er tilintetgjort, og 2) hvis den er større end dette Maal, straks skal trække sig 500 m tilbage i den Retning, den vender Ryggen mod i Sammenstødsøjeblikket. (Skal ske i Løb). Den store Styrke maa ikke følge efter, før de 500 m er naaet.

2. Er den ene af Styrkerne ikke formeret paa lige Linie, eller i Uorden ved Sammenstødet, sejrer den anden, saaledes, at den første uanset sin mulige Overlegenhed i Tal, mister Halvdelen af sin Styrke og skal trække sig 500 m tilbage (1. Halvdel regnes for døde. De gaar helt ud af Spillet og skal ikke bevogtes).

   Er det den lille Styrke, der er i Uorden, er den som før tilintetgjort, hvis den kun er halv saa stor som den store.

3. Er ingen af Styrkerne formeret paa Linie eller begge i stærk Uorden, er Sammenstødet uafgjort, og begge skal trække sig 250 m tilbage.

4. Fjenden har Lov til at søge at undgaa Sammenstød ved inden dette at vende sig til Flugt, men sker dette ikke, inden Modstanderen er naaet ind paa 50 m, skal Angreb modtages, i modsat Fald er hele Styrken tilintetgjort.

Ved denne Taktik er det nødvendigt, at en Kampdommer følger hver af de større Styrker. Kampdommeren træffer Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde.

Hvor der ikke er nogen Kampdommer til Stede, træffes Afgørelsen af ældste Fører.

Begge Kendelser skal uopholdelig efterkommes.

Rytter-Taktikken er den eneste anvendelige Taktik, hvor der opereres med store Styrker.

IV. **Konkurrence-Taktikken** — bestaar udelukkende i Konkurrencer af forskellig Art. Den afgøres ved et Pointssystem og illustreres bedst ved den her i Bogen omtalte Matabelekrig.

ANLÆG OG LEDELSE AF KAMPLEGE

Ved Kamplegene er det først og fremmest Drengene, der skal mores og uddannes, og ikke de voksne Førere, der skal oplæres som Feltherrer.

Det gælder derfor ved Anlæget af Kamplegene at sørge for, at saa mange Spejdere som muligt kan faa smaa selvstændige Opgaver — og ved Udførelsen ikke at glemme at give disse. Det er særlig som Patruljespejdere, Poster og Ordonnanser, at Spejderne kan gøre sig gældende og lære noget. Derfor bør saadanne Opgaver forekomme i rigt Maal i alle Øvelser. Jo flere Opgaver, des større Interesse. Alle kan naturligvis ikke komme ud. Noget maa der holdes samlet, noget skal der være at melde om og at operere med. (Der er først og fremmest de smaa) — men selve Grundlaget og de deraf følgende Operationer skal egentlig kun være den Ramme, der giver det hele Kolorit, Liv og Interesse.

Hvor der er tale om smaa Styrker, gaar det hele af sig selv. Der kan en ældre Spejder endda til Nød føre Partiet. Men er Styrkerne store, maa der træffes særlige Foranstaltninger — de maa som i »Matabele- og Balkankrigene« splittes i Grupper, der i ethvert Fald til at begynde med opererer selvstændigt, og det vil endda være fuldt forsvarligt, at Slagets Gang som f. Eks. ved »Matabelekrigen« i Forvejen af Øvelsesledelsen er arrangeret indtil de mindste Detailler.

Øvelsens Idé. — Som Grundlag for Kamplegene tages bedst Episoder hentede fra Historien eller fra en Roman, som Drengene kender, saaledes at Deltagerne allerede her igennem faar et Begreb om, hvad man venter sig af dem med Hensyn til Forslagenhed, Mod, Udholdenhed o. s. v. Der skal helst være tilstrækkeligt opildnende Momenter paa begge Sider.

Hvert Parti skal have sin bestemte Opgave, hvis Løsning i Hovedsagen er ensbetydende med Partiets Sejr eller Nederlag.

Ved Anlæget af Øvelsen søger man fremkaldt bestemte Situationer, hvor saavel Førere som Spejdere faar Lejlighed til at lægge deres Evner for Dagen.

Disse kan indtræde straks ved Øvelsens Begyndelse, idet Opgaven gøres af en saadan Natur, at den straks stiller Fø-

reren overfor Valget mellem forskellige Løsninger, der i højere eller mindre Grad fører til det forønskede Resultat. Det kan ogsaa ske senere under Øvelsen, men ihvert Fald bør de være der. De skal saa at sige indeholde Øvelsens Idé.

Valg af Terrain. — Naar man har Idéen til Øvelsen, gælder det at finde et passende Terrain til dens Udøvelse. Kortet maa frem og studeres.

Lægges Øvelsen udelukkende efter Kortet, er det nødvendigt at henlægge den til Skov, uopdyrket Terrain, Veje og lign. Steder, hvor man ved, man har Lov til at færdes. Kan man tillige tage ud og se paa Øvelsesterrainet, vil det maaske være muligt at faa Lov til at benytte eller passere et Par Lodsejernes Mark, naar disse ligger i Brak eller gammelt Græs. Det vil naturligvis ikke være ilde. I ethvert Tilfælde gælder det at finde et Terrain, der frembyder de Ejendommeligheder, der skal have Indflydelse paa Øvelsens Gang.

Sanitære Hensyn. — Er de Troppe, der deltager i Øvelserne, ikke trænede i at marchere, bør den samlede Vejlængde, de skal tilbagelægge (iberegnet March til og fra Mødeplads), ikke overskride 15 km. Der bør holdes over, at de smaa altid marcherer forrest i en Kolonne.

Alle Natøvelser bør henlægges til Sommeren, og der bør om Vinteren aldrig afholdes Øvelser, hvor Drengene kommer til at staa stille i længere Tid. Paaklædningen maa altid rette sig efter Vejret. Der skal i det hele taget tages alle Hensyn til, at Øvelserne ikke i nogen Maade kan influere skadeligt paa Deltagernes Sundhed — Føreren maa i sin Iver for at lave en god Øvelse ikke glemme, at det omvendte — Drengenes Sundhed — er Maalet.

Øvelsens Gang. — Har man Ideen og Terrainet, bestemmes de 2 Partiers Udgangsstillinger. Lederen maa derefter gennemtænke de sandsynligste Løsninger paa de 2 Opgaver, saaledes at han kan beregne, hvor lang Tid det vil tage at løse den enkelte Opgave, hvor Sammenstødet mellem Styrkerne kan ventes, og hvornaar Øvelsen kan ventes afsluttet.

Til Støtte herfor skal anføres:

En Trop (50 Mand) marcherer..... 1 km i 10 Minutter.
En Division (2—300 Mand) ..... 1 - i 12 —
En Cyklist..... 1 - i 3-4 —

Som en almindelig Regel kan fastslaas, at der ved hver Øvelse bør finde et Sammenstød Sted mellem de 2 Partier.

Dette fremkaldes lettest, hvor man lader Opgaverne være af stik modsat Natur — saaledes at det for det ene Parti gælder om at føre et bestemt Forehavende igennem og for Modpartiet for enhver Pris at hindre dette — men Lederen kan ogsaa opnaa dette ved at stille Opgaverne paa en saadan Maade, at de drager de Vedkommende i den ønskede Retning. Motiverne hertil maa da være tilstrækkeligt overbevisende. Da de Førere, der er Tale om ved disse Øvelser, i al Alminde-

Der slaas Bro i Skoven.

lighed, ikke kan siges at være rutinerede, gør han vel i at give de 2 Partiførere et fortroligt Grundlag nogle Dage før Øvelsens Afholdelse og senest Dagen før denne lade dem meddele sig, hvorledes de stillede Opgaver agtes løst.

Bliver han herved klar over, at de 2 Partier vil gaa helt udenom hinanden, eller Øvelsen vil faa en hel anden Karakter end tilsigtet, kan han enten ved Tilføjelse til Grundlaget eller ved direkte Indgriben i de trufne Dispositioner søge at lede dem i den ønskede Retning (det sidste vil ofte baade være nødvendigt og rigtigt overfor helt uøvede Førere).

Endelig kan han under selve Øvelsen, naar han ser, at den ikke vil føre til noget, lade Førerne tilflyde Meddelelse eller Vejledning, der kan ændre deres Beslutninger og fremkalde Sammenstød, — men som Hovedregel bør fastslaas, at Lederen under selve Øvelsen skal undgaa al Indgriben — lade Folk dumme sig — bagefter kan han kritisere.

Opgavens Løsning. — Ved Øvelsens Begyndelse bør Partiførerne sætte deres Mandskab nøje ind i Grundlaget og den fattede Krigsplan. (Hvad der vides om Fjenden. Egne Forhold. Hvad han selv vil gøre. Hvor Meldinger træffer ham.) Dernæst tager han Patruljer eller Poster ud og instruerer disse hver for sig.

Partiføreren maa i Forvejen være fuldstændig klar over, hvorledes han vil løse Opgaven, men han staar sig ved at give sig god Tid til at instruere disse Patruljer, Poster og Underafdelinger — thi Hvervets heldige Udførelse beror alene paa, at han kan faa sat alle saaledes ind i sin Tankegang, at de virkelig kan forfølge denne og handle efter den.

Planen bør være simpel — komplicerede Manøvrer slaar altid fejl.

Føreren skal, særlig til at begynde med, vogte sig for at splitte sine Kræfter og sende for meget ud til Sikring — det ender da hurtigt med, at han intet har igen og følgelig ikke kan modstaa det letteste fjendtlige Angreb.

Som en Hovedregel gælder, at den offensive Aand (Trangen til Angreb) bør gennemtrænge ikke alene Føreren, men hver enkelt Spejder i en Trop.

Ved at angribe paatvinger man Fjenden sin Vilje og dikterer ham, hvad han skal gøre — ved at indskrænke sig til Forsvar kan man i det højeste forhale et Nederlag (forudsat at man ikke kan løbe fra det).

Selv en underlegen Styrke maa slaa til, naar Tid og Lejlighed byder sig, ellers ender det med, at den faar Bank.

Iøvrigt gælder følgende Principper for Løsningen af de hyppigst under Kamplegene forefaldne Opgaver.

Overfald. — Ved et Overfald gælder det ubemærket at nærme sig Fjenden og at kaste sig overraskende over ham.

Betingelsen for at Overfaldet skal lykkes er, at Hensigten kan hemmeligholdes, saa Fjenden ikke aner Uraad, at man har nøje Kendskab til Fjendens Styrke, Stilling eller Bevægelser, og at han har begaaet en Fejl ved sin Sikring (den man eventuelt benytter sig af).

Planen maa være simpel, og Styrken maa holdes samlet. Samvirken mellem adskilte Dele er altid vanskelige og især om Natten, hvor Forveksling let finder Sted. Er det nødvendigt at dele Styrken, maa det ske saa sent som muligt og det fælles Angreb udføres paa Klokkeslet.

For alle Tilfældes Skyld bør fastsættes et fælles Samlingspunkt, ikke for nær ved Fjenden.

Henmarchen maa foregaa hurtigt og skjult. Man benytter gennemskaaret og uoverskueligt Terrain og undgaar beboede Steder.

Der udsendes kun en Forpatrulje eller Fortrop, og denne instrueres om at udvise den største Forsigtighed og gøre Holdt, saa snart den ser det mindste til Fjenden.

Man søger at undgaa Fjendens Poster og Patruljer, men lader dette sig ikke gøre, tager man dem til Fange, inden de faar gjort Alarm.

Lykkes det Posterne at gøre Alarm, gaar man dristigt paa, for at naa ind paa Fjenden, inden han faar Tid til at blive kampberedt.

Hvad enten Overfaldet lykkes eller ikke, søger man hurtigt tilbage.

Troppens »Mascot«.

Baghold. — Opgaven er den samme som ved Overfaldet. Forskellen er kun, at medens man ved Overfald selv nærmer sig Fjenden, lader man her Fjenden komme til sig.

Henmarchen maa ske i god Tid og skjult. Et Samlingspunkt i Tilfælde af Sprængning udpeges undervejs.

Grusgrave, Slugter og Krat egner sig godt til Skjulested for Bagholdet.

Styrken holdes samlet og den yderste Stilhed maa iagttages. En enkelt Post eller Føreren selv iagttager Fjendens Fremrykning.

Man lader de fjendtlige Sikringsdele passere forbi og begynder først Angrebet, naar Hovedstyrken er ud for en.

Gaar Fjenden forsigtig frem, kan man undertiden bortlede hans Opmærksomhed fra Bagholdet ved at lade en mindre

Styrke beskæftige ham og søge at drage ham efter sig i den Retning man ønsker.

Tilbagegangen maa som efter Overfald ske hurtigt.

Forhold mod Overfald og Baghold. Den bedste Beskyttelse er en velordnet Sikringstjeneste.

Overfaldes en Styrke gælder det først og fremmest om, at Føreren optræder med Ro og Energi. Et øjeblikkeligt Modangreb har ofte Chancer for at lykkes, men under alle Omstændigheder bør der straks fra Føreren falde et Kommandoord, for at hindre Drengene i at handle paa egen Haand.

Dækning af Foretagender.

En Transport. — Kommandoet deles i 2 Dele — en mindre bunden Del og en større ubunden.

Den bundne Del skal opretholde Orden i Transporten og tjene til dennes umiddelbare Beskyttelse. — Den opholder sig i umiddelbar Nærhed af Transporten.

Den ubundne Del besørger den egentlige Sikringstjeneste og bevæger sig i større Afstand (4—500 m) fra Transporten og til den Side af den, hvorfra Faren truer.

Langtudgaaende Patruljer (Cyclister) udsendes i alle Retninger.

Stor Forsigtighed og omhyggelig Afsøgning maa finde Sted inden Transporten passerer Hulveje, Defiléer og lignende. (Et Defilée er en Passage, hvor Terrainet til begge Sider er ufremkommeligt. Eks. Vej mellem 2 Søer).

Angriber Fjenden, søger den ubundne Del at holde ham paa saa lang Afstand, at selve Transporten ikke indvikles i Kampen.

Selve Transporten maa efter Omstændighederne paaskynde Marchen, gøre Holdt, søge ind paa Sideveje eller vende om.

Angrebet paa en Transport udføres bedst fra et Baghold, der lægges paa et Sted, hvor Kolonnen vanskelig kan vige ud fra Vejen, altsaa ved Defiléer, Hulveje, Dæmninger o. s. v.

En Fouragering. (Inddrivning af Levnedsmidler). — Sikringsstyrken tager Stilling til den Side, hvorfra Fjenden navnlig kan ventes, og etablerer sig nærmest som en Feltvagt med Poster og Patruljer (Cyclister) fremme foran sig.

Angriber Fjenden, søger Sikringsstyrken at opholde ham,

til Fouragerinngen er til Ende eller afbrudt og Transporten har faaet et tilstrækkeligt Forspring.

Dækning af andre Arbejders Udførelse f. Eks. Broslagning, Brosprængning eller lignende kan i Hovedsagen foregaa i Overensstemmelse hermed.

Dosmerregler for Førere.

1. Vær paa alle Omraader den, der giver Eksemplet.
2. Vind Drengenes Tillid ved at vise Koldblodighed, Ro og Beslutsomhed.
3. Giv alle Ordrer kort, klart og bestemt.
4. Udsend aldrig nogen Patrulje eller Post uden at give den bestemt Besked om, hvad der forlanges af den. (Hvad dens Opgave er).
5. Udnævn altid en Næstkommanderende.
6. Hold Mandtal over Styrken ved Øvelsens Begyndelse og Slutning og vær til enhver Tid paa det rene med, hvor Drengene er henne. De er personlig ansvarlig for, at ingen bliver borte eller kommer galt af Sted.
7. Udsend altid dobbelte Ordonnanser efter Mørkets Frembrud.
8. Hold strengt paa, at Kampreglerne overholdes.
9. Hold stadig Drengene underrettet om Øjeblikkets Situation.
10. Lad alle vigtige Meldinger gaa videre til Førerne bagved og til Naboled.
11. Lad ikke underordnede Ting (fj. Patruljer, en sejrrig Fægtning, Fanger, Tilskuere) afholde Dem fra at løse Hvervet.
12. Skriv de vigtigste Begivenheder med Klokkeslet op af Hensyn til Beretningen.
13. Overanstreng aldrig Deres Tropper. Drag paa enhver Maade Omsorg for dem (Hvil, Skygge o. s. v.).

Dom og Kritik.

Enhver Kampleg bør afsluttes med Kritik. Fejlene bør paatales og de gode Præstationer fremhæves, for at Deltagerne kan lære noget af Øvelsen.

Kritikken skal være kort og klar. Den skal søge at fast-

slaa Principperne uden smaalig Hensyntagen. Den bør højst vare 1 Kvarter. Ved Lederen blot, hvad han vil sige, er dette nok. Lederen bør mere end nogen anden kunne begrænse sig — og det er halsløs Gerning at vilde holde Drenges Interesse fangen i længere Tid efter en anstrengende Øvelse.

Vil man heltigennem gaa i Detailler — hvad der ved enkelte Lejligheder kan være udmærket — kan man lade Parti-

Resultaterne opgøres.

og Underførere afgive en skriftlig Beretning om det udførte Hverv og saa yderligere — paa Grundlag af disse — gennemgaa Øvelsen paa Kortet nogle Dage efter (eventuelt kun med Tropsførere, Assistenter og Patruljeførere).

For at kunne have alt paa rede Haand og lade Drengene hvile lidt, er det heldigt at afholde et ganske kort Hvil inden Kritikken. Manglende Oplysninger kan da indhentes af Lederen.

Ved Kritikken giver Lederen en kort Fremstilling af de 2 Partiers Opgaver og Øvelsens Forløb.

Selve Kritikken beskæftiger sig derpaa med: Har Parti- (og Under-)førere opfattet deres Opgaver rigtigt? Har de udvist Beslutsomhed? Har de til enhver Tid holdt den forelig-

gende Opgave for Øje? Har de løst Opgaven i saa høj Grad som Omstændighederne har tilladt det? Har Spejderne benyttet Terrainet tilstrækkeligt? Har de holdt Føling med Fjenden og Forbindelse med egne Tropper? Har de bragt tilstrækkeligt mange — og rigtige Meldinger? Har de vist Udholdenhed? Har de vist god Disciplin?

Lederen maa ikke indskrænke sig til at paatale Fejl, men skal i alle Tilfælde slaa fast, hvorledes han ønsker en Ting udført. Alle Fejl kritiseres rent sagligt (uden Bebrejdelser). Derimod bør alle Tegn paa Beslutsomhed, Handledrift, fornuftige Dispositioner og gode Meldinger fremhæves og roses.

Til Slut tilkender Lederen det vindende Parti Sejren efter den gældende Taktik (Pointsberegning). Det er overflødigt at bemærke, at Dommen maa være ubetinget upartisk og holde sig nøje til de fastsatte Regler.

Et af Partierne skal tabe — Kompromis'er duer ikke. Krigslykken er lunefuld, men den bliver i Længden kun den dygtige tro.

LEJRLIV

AF *C. LEMBCKE*

Lejrlivet har ganske enestaaende Betingelser for at tilvejebringe netop den Rekreation, som vor Tids Ungdom trænger til — det fører Ungdommen ud i fri Luft i alle Døgnets 24 Timer, det stiller den Opgaver og giver den Arbejde nok til baade aandeligt og legemligt at fremkalde det Velvære, som er en Betingelse for Rekreationen, det er noget saa vidt forskelligt fra Livet i det daglige og netop herfor fører det med sig noget af den Foryngelse og Fornyelse, som Sindet tørster efter. Det fører Ungdommen ud i Naturen og bringer den i Kontakt med denne, fylder den med Skønhedsindtryk — det fører Ungdommen tilbage til Fortidens primitive Mennesketilværelse og lærer den det, der er Livets Grundprincipper — at arbejde og at klare sig selv.

I Lejrlivet er Drengene under Paavirkning hele Dagen og hver Dag i 2—3 Uger. Der er her tilvejebragt den fornødne

Lejlighed baade til aandelig Udvikling, Karaktertræning og fysisk Træning af enhver Art.

Lejrlivet lærer Drengene godt Kammeratskab og det udvikler en demokratisk Kammeratskabsaand, som tilvejebringer netop den Basis for godt Borgerskab, som Tiden har Brug for.

I Lejren kan der skabes Gruppeaand bedre end noget andet Sted, og Livet i Lejren virker med til at udvikle Vaner som Punktlighed, Hurtighed, Renlighed og Lydighed.

Lejrlivet byder paa ganske enestaaende Betingelser for at paavirke Ungdommen i en god Retning — det kommer kun an paa det ene, at man har en Mand, der forstaar at udnytte disse Betingelser og faa noget godt ud af dem.

Det første og vigtigste, naar man skal oprette en Lejr, er at finde en 1. Klasses Leder til den. Alt andet blegner ved Siden af dette Spørgsmaal. Der kan slet ikke sættes nok ind paa dets Løsning, og der kan — naar man har Manden ikke sættes tilstrækkeligt ind paa at skaffe ham al den Viden, den Erfaring og den Rutine, der hører med til at lede et Lejrliv.

Det næstvigtigste er at skaffe denne Mand et tilstrækkeligt Antal voksne Hjælpere og dette vil sige mindst 2 og helst 3. Det kan nemlig slet ikke nytte at ville forlange, at en enkelt Mand skal være baade Lejrleder og Administrator, Øvelsesleder, Tilsynshavende og Overkokkepige. Man kan godt forlange det af ham; men saa bliver Opgaven blot ikke løst paa den Maade den skal.

Det tredje er at holde over, at Normen for Lejrdeltagernes Antal er 20—30 og højst 50 i hver Lejrgruppe (Trop) under den ovennævnte Føring. Man kan sagtens oprette større Lejre, det er der ingen Kunst i, men det er rasende naivt at tro, at man gør noget videre godt med det. — Hvis Standarden skal kunne holdes, hvis Lejrlivet virkelig skal være af nogen Betydning for den enkelte Dreng, saa maa Lejren ikke være større, saa er Tropslejrene det, der skal tilstræbes.

Hvis man tænker sig, at en By eller et Landdistrikt vil gøre en virkelig Indsats for at føre det størst mulige Antal Drenge ud i et Sommerlejrliv, maa Fremgangsmaaden være denne:

Distriktet ansætter efter sin Størrelse 1 eller flere Lejreksperter og sørger for at faa disse uddannede.

Det tilvejebringer en Lejrplads, beliggende i saadan Afstand fra Distriktets Centrum, at den kan naas i Løbet af en

Eftermiddag. (Ved Valg af Lejrplads tages Hensyn til, at denne hele Aaret skal kunne øve Tiltrækning paa Distriktets Ungdom — den skal baade kunne bruges til Sommerlejrliv og til Vintersport. Dette vil sige — smukke Omgivelser, Plads til at tumle sig paa (Omegnen ikke for opdyrket), gode Badeforhold, Mulighed for Skøjteløb, Kælkning og Skisport.

Der oprettes paa denne Plads en Kolonnelejr med Plads til 10—20 Troppe. Paa denne Lejrplads faa Troppene — under deres frivillige Førere — den første Træning i Lejrliv. (Det første Aar af deres Eksistens og maaske det andet med). Men saa snart de er i Stand til at staa paa egne Ben, saa snart de har faaet de elementære Grundsætninger ind i Livet, skal de ud paa egen Haand, oprette deres egne Lejre, ude ved Kysterne, fjernt fra Hjemstedet, klare sig selv, — og give Plads for nyoprettede Troppe, som skal træde deres første Barnesko paa Kolonnelejrpladsen. (Paa den samme Plads kan ogsaa saadanne Troppe ligge i Lejr som af en eller anden Grund maatte staa uden Føring i det afgørende Øjeblik — Sommerferien).

Men selv Kolonnelejren er et System af Gruppelejre. Troppene kommer med deres eget Lejrmateriel, de tilbereder deres egen Forplejning, de anlægger og leder deres egne Øvelser — og Kolonnelejrledernes Opgave er udelukkende den at gennemgaa med dem alt, hvad de har lavet, at være dem behjælpelige med at føre det ud i Livet, at lade dem begaa de Fejl, der ikke ligefrem medfører skæbnesvangre Konsekvenser for Drengenes Sundhed og fortælle dem, hvorfor dette eller hint mislykkedes for dem ved at paavise Fejlgrebene, naar de er gjorte.

En saadan Kolonnelejr for 15 Troppe kan til Eksempel være organiseret saaledes:

Overledelse: Kolonne-Lejreksperten og en Assistent for denne. (Lejrekspert).

Forplejning: En Intendant og en Oplagsmand. (Indkøber Forplejningen og udleverer daglig in natura til Troppene, hvad de har Brug for. Fører Lejrregnskabet).

Øvelser: 1 Øvelsesekspert, 1 Assistent for denne, 1 Naturhistorielærer, 1 Instruktør i Svømning og Livredning. (De to første hjælper Troppene til Rette med de almindelige Øvelsesprogrammer og disses Gennemførelse. De to sidste giver speciel In-

TREASURE ISLAND
I
DELAWAREFLODEN
(50 ACRES)
NORD.
Kabel-Færge
Friluftskirke
Transport Hovedkvarter
Hovedkvarterets Telte
Hospital
Latrin
Latrin
Latrin
Latrin
Spejdernes Zoologiske og Botaniske Have
Øvelseskytte
Transport Jernsengsdele af Spejderne
Lejr Hovedkvarter
Kreds for højtidelig Raadslid
Friluftsteater
Medicinmandens Hus
Lejrbaalskreds
Gæste Telt
Instruktører i Spejdernes Literatur
Materiel Depot
Forpleinings Depot
Søspejder-Troppe
E. HOOGER

struktion paa deres særlige Omraader (gaar paa Tur mellem Troppene efter Plan lagt af Øvelseseksperten).

Lejrliv: Assistenten hos Kolonne-Lejreksperten (der giver praktiske Anvisninger paa Lejrindretning, Madlavning osv. osv.).

Transport: En Post og Pakmester og en Assistent for denne (der tager sig af Transport af Materiel og Forplejning, samt Post til og fra Lejren).

Lægehjælp: En Læge og en Assistent for denne.

Føring for Troppe uden Ledere: 2 Tropsførere, 2 Assistenter.

Se endvidere omstaaende Skitse. (Side 73).

Kolonnelejren er kun et Gennemgangsled til det egentlige Lejrliv — Tropslejrlivet. Det er et Middel til at faa dette ledet saa godt som det paa nogen Maade er muligt, og det er Vejen til i større Stil at organisere Lejrlivet indenfor et Distrikt — men det er heller ikke nogetsomhelst andet, thi det er alene i Smaalejrene, at Enkeltmandspaavirkningen foregaar, og det er her Førerne og Lejrlederne faar udviklet den Selvstændighed, den Handletrang, det Initiativ, den Ansvarsfølelse og den Evne til at klare sig selv, som de skal lade gaa videre til deres Drenge.

Derfor handler det efterfølgende ogsaa udelukkende om det ene — Ledelsen af en Tropslejr paa 20—50 Drenge.

1. Tropslejren.

Saa snart en Trop er ude paa egen Haand bør ogsaa den decentralisere sit Lejrsystem paa samme Maade som Kolonnelejren gør det. (Det bør naturligvis ogsaa tilstræbes, at Troppene gør dette i en Kolonnelejr, men Pladshensyn tillader ikke Systemet at komme helt til sin Ret.)

Skitse 1 Side 75 giver et Indtryk af, hvordan en saadan fuldstændig Decentralisation er gennemført efter Patruljesystemet, Skitse 2 Side 77 det samme i noget mindre Grad (det, der vil være muligt at gennemføre i en Kolonnelejr).

Denne Decentralisation bør altid være gennemført med Hensyn til Lejromraade (af Hensyn til Lejrarbejder, Orden osv.), Øvelser og Kommandoforhold. (Programmet bestaar i Hoved-

sagen i Patruljeøvelser og disse suppleres med enkelte Tropsøvelser. (I Kolonnelejren tillige enkelte Kolonneøvelser).)

Derimod er det ikke nødvendigt, at den er gennemført med Hensyn til Forplejning, thi en Centralisation af Madlavningen sparer baade Tid, Kræfter og Penge.

Det almindelige i Tropslejren vil derfor ogsaa være det, at Troppene saaledes som de er vist paa Skitse 2 har sine sam-

Skitse 1. Lejr efter Patruljesystemet.

lede Kogesteder, hvor faste Kokke, udtagne af Patruljerne, laver al Maden. (2 eller 4 efter Troppens Størrelse).

Men dermed skal ikke være sagt, at det fuldstændige Patruljesystem, hvor Rub og Stub besørges af Patruljerne er forkasteligt — tværtimod. Det er aldeles fortrinligt som en forberedende Træning til den store Lejrudrykning (i ethvert Fald for de 2 første week-end-Lejre), og det kan under Tropslejren være en uhyre fornøjelig Afveksling at lade Patruljerne opføre deres egne Komfurer m. m. og f. Eks. i 2 eller 3 Dage sørge fuldstændig for deres egen Forplejning. (De bestemmer da selv, hvad de vil have, besørger selv Indkøb m. m., og der kan ligefrem konkurreres om hvilken Patrulje, der hver Dag kan levere

den billigste, mest velsmagende, mest nærende og mest veltillavede Middag).

Iøvrigt falder Tropslejrlivet naturligt i 2 Dele — det rutinemæssige Lejrarbejde og Lejrprogrammet.

Hvad det rutinemæssige Lejrarbejde angaar, saa er Hovedprincippet det, at der ikke medføres noget hjemmefra, som ikke er strengt nødvendigt — alt hvad der overhovedet kan laves paa Stedet, Feltkomfurer, Borde, Stole, og hvad der ellers kan virke med til at skaffe Komfort og Hygge, skal laves af de Materialer, der findes paa Lejrstedet, — og alt skal laves af Drengene selv. Og det samme gælder de Grejer, der medføres hjemmefra, alt hvad man kan lave selv af dette (Telte, Poser til Forplejning og personligt Udstyr osv. osv.), er lavet af Drengene selv i de lange Vinteraftener, der gik forud for Turen.

Paa samme Maade udføres alt Arbejde i Lejren — Madlavning, Transport, Brændehugning osv. osv. Det er Drengene selv, der skal lave det hele. Dette er Lejrliv — og ethvert andet Arrangement er Pensionat og Landliggeri, og har ikke det mindste med Sport at gøre. Det er kun rimeligt, hvor Talen er om Mindreaarige, der ikke kan udføre paa egen Haand de Arbejder, der er Tale om.

Hvad der her er anført er det Grundlag og den Basis, der skal arbejdes ud fra. Og det, der herefter er Spørgsmaalet er, hvor meget man kan paatage sig udover dette — heraf bliver Lejrprogrammet bestemt.

Det er indlysende, at jo mere lejrvant man er, jo hurtigere man kan faa de rutinemæssige Lejrarbejder fra Haanden, des mere er man i Stand til at paatage sig, des større er Ens Fordringer til det Program, Lejren byder paa.

Men et Lejrprogram skal under alle Forhold byde paa adskilligt mere end det, der er indeholdt i de rutinemæssige Arbejder, de smukke Omgivelser, Solen og den friske Luft.

Det skal vise maalbevidste Bestræbelser for:

1. at udvikle Vaner som Punktlighed, Orden, Hurtighed, Lydighed (Næstkommanderendes specielle Opgave).
2. at fremme aandelig og fysisk Træning af enhver Art (historiske og naturhistoriske Ekskursioner, Idræt, Hygiejne osv. — Øvelsesekspertens (Instruktørens) specielle Opgave).
3. Karaktertræning — (Morgen og Aftenandagt — Spejderlovens Efterlevelse i Praksis — Fortællinger ved Lejrbaal).
4. Udvikling af Gruppeaand — (Sange og Raab, et eller andet

regulært Arbejde, hvor alle maa tage fat med begge Hænder for at det kan blive til noget, et Arbejde for Byen (Distriktet) eller for Lejrpladsens Ejer).

De to sidste Omraader skal være Lejrledernes specielle Felter.

Skitse 2. Lejr efter Tropssystemet.

Dette er Programpunkterne, og disse bør være indeholdt i et hvilkensomhelst Lejrprogram. Hvor meget der skal gives de enkelte Programpunkter maa afhænge af, hvad man kan give dem (hvilke Førerkræfter man raader over) og af Drengematerialet (om det er aandelig eller legemlig Rekreation dette særlig trænger til). Det det gælder om er at opstille det Program, som netop for disse Drenge vil være det bedst mulige, at udnytte de Kræfter man raader over, saa man i fuldt Maal drager Fordel af de gode Evner Ens Førere sidder inde med

og — først og sidst at have alt gennemtænkt, planlagt og forberedt i Detailler — længe i Forvejen.

Man skal vide, hvad man vil søge gennemført i Aarets Sommerlejr, og hvordan man vil gennemføre det. — Og hvis man vil gøre sig Haab om at føre igennem det Program, man har lagt, skal man ved 4—5 forberedende Week-end-Udrykninger sikre sig, at det rutinemæssige Arbejde gaar som efter en Snor, inden man kommer til Lejren.

2. Forberedelserne.

Økonomi. Inden der kan træffes anden Forberedelse til en Lejrs Oprettelse, maa der være gjort Overslag over alle med Lejren forbundne Udgifter, og Pengene til disses Dækning være sikrede.

Det er ikke muligt her at fastsætte, hvor meget en Lejrudrykning vil koste. Det maa i det enkelte Tilfælde rette sig efter Priserne paa Stedet, Forplejningens Anlæg, Deltagernes Antal m. m.

Regnes Jernbanebilletter ikke med, kan Turen gøres for 2,50 Kr. pr. Hoved om Dagen. Kosten alene maa regnes til ca. 2,00 Kr. (se iøvrigt Overslagene Side 91 og 114).

Pengene til Lejrens Afholdelse bør tilvejebringes af Spejderne selv. Enhver Dreng vil kunne slide det Beløb, der skal til, sammen i Løbet af Vinteren, naar han ved, hvad det drejer sig om. Den Anstrengelse, dette koster ham, vil kun gøre, at Lejrturen bliver en endnu større Nydelse for ham, end hvis han havde faaet Turen helt gratis. Han vil være fyldt med Stolthed over, at han selv har skaffet sig denne Glæde.

Det vil derfor være heldigt at bekendtgøre Lejrens Afholdelse saa tidligt som muligt (i Oktober Aaret forud) og oprette en Lejrbank, samt lade Spejderne vide, hvormeget de ugentlig skal indbetale til denne for at kunne komme med i Lejren.

Valg af Lejrsted. Ved Valget af Lejrpladsen kommer Pengene til at spille en betydelig Rolle. Jo længere Jernbanerejsen bliver, des dyrere bliver Turen.

Lejren bør overalt, hvor det er muligt, lægges ved Kysten. Lægges den inde i Landet, bør den ligge ved en Sø. Alene det, at den ligger ved Vand, vil være det halve af Fornøjel-

sen, men rent bortset herfra bør Pladsen vælges saaledes, at der er gode Badeforhold.

Lejren bør lægges i god Afstand fra alle større Byer, helst 3—4 Mil, og den bør ikke være den nærmeste Landsby — selv om denne er lille — nærmere end ¼ Mil.

Det er en overordentlig stor Ting, at have Lejren liggende saa ugenert som muligt. Altfor hyppige eller store Besøg er ikke behagelige i en Lejr. Paa den anden Side kan det heller

Tropskøkken.
Gravede Kogerender med Skorstene. Hærens Ti-Mands-Kogekedler.

ikke nytte at lægge Lejren saa isoleret, at dens Forsyning med Proviant bliver altfor vanskelig.

Endelig kan der ved Valget af Lejrstedet være Anledning til at tage i Betragtning hvilke Mærkværdigheder af historisk eller naturhistorisk Art Omegnen byder paa og hvilke Betingelser for Afholdelse af Øvelser o. lign.

Valg af Lejrplads. Naar man har bestemt, hvor man vil have Lejren, gælder det at fastslaa dens nøjagtige Beliggenhed. Dette maa ske ved en Rekognoscering paa Stedet.

Har man fundet et Sted, der passer En, gælder det om at kunne bevæge Ejeren til at overlade sig det i det forønskede Øjemed. Det er en Selvfølge, at han maa sættes grundigt ind i, hvad Troppen agter at foretage sig paa Stedet, og at der

senere hen maa holdes nøje over de Bestemmelser for Terrainets Benyttelse, som Ejeren maatte fastsætte.

Til selve Lejrpladsen maa der stilles følgende Fordringer:

1. Lejren bør aldrig lægges paa fugtigt Jordsmon, i Eng eller under Træer. En let skraanende Græsmark med tør, gruset Undergrund er det bedste.

   Ligger den ved et Vandløb eller en Fjord, bør den lægges saa højt oppe, at den gaar fri af Taagen.

   Der bør være god Plads, og Jordsmonnet maa tillade at nedramme Teltpløkkene, saaledes at de kan holde selv i stærk Blæst.
2. Lejren bør om muligt ligge tæt ved Skov. Det giver let Adgang til Brændsel.
3. Den maa have let Adgang til godt og rigeligt Drikkevand. Er man ikke ganske sikker paa, at Drikkevandet er godt, bør man lade det undersøge paa et Laboratorium.
4. Der bør være gode Badeforhold indenfor en rimelig Afstand og helst lige ved. Lejren lægges saa tæt ved Vandet som muligt. Badeforholdene maa underkastes en nøje Undersøgelse. Man maa skaffe oplyst, om der er Strømninger eller andre Forhold, der kan være til Fare for Badningen, om der kan tilvejebringes en Baad til Badevagt, og om det vil være nødvendigt at træffe andre Sikkerhedsforanstaltninger.

   Om muligt lægges Lejren ud for et Sted paa Kysten, hvor der er god Sandbund.
5. Det omliggende Terrain maa være af en saadan Natur, at det er muligt at afholde Øvelser i det. Det maa helst ikke være helt opdyrket. Det vil ogsaa af denne Grund være heldigt, om der er Skov i Nærheden.
6. Lejren bør have en smuk Beliggenhed.

Den Dag man foretager Rekognosceringen, undersøger man samtidig, hvad der kan leveres paa Stedet af Proviant (Æg, Smør, Mælk, Brød, Frugt, Grøntsager, Fisk og Kød), hvorledes Vandforsyningen skal ordnes, hvorfra der kan faas Brændsel og Liggestraa samt hvorledes Transportforholdene til og fra Station stiller sig.

Endvidere foretages der en foreløbig Rekognoscering med Hensyn til Øvelser, Udflugter m. m., der agtes afholdt i Omegnen.

Samtlige Lejrstabens Førere bør deltage i Rekognosceringen, og hver undersøge de Ting, der angaar hans specielle Omraade.

Tid og Varighed. En Trop, der første Gang rykker i Lejr, bør begynde i den varme Tid, næppe før Juli. 10—20 Dage maa anses for en passende Varighed for en Lejr.

Man kan om man vil lade en Arbejdskommando rykke ud og rejse Lejren 1—2 Dage i Forvejen, saaledes at de vigtigste Arbejder er i Orden, naar Troppen ankommer.

Andre Forberedelser. Paa Grundlag af den foretagne Rekognoscering og de til Raadighed staaende Midler træffes Forberedelserne til Lejrens Oprettelse.

Det gælder at gøre alt, hvad der overhovedet kan gøres i Forvejen, saaledes at det, der skal gøres i Lejren, indskrænkes til det mindst mulige.

Lejrmateriel og Udrustning bringes i Orden, Forplejningsordningen fastsættes, og Bestillingerne gøres. Kommandoforholdene ordnes, efter at man har sikret sig den fornødne Assistance. Lejrprogram, Øvelser og Udflugter planlægges. Der gives i Tide Ordre til Arbejdskommandoet, Førere og Spejdere (udførlig Redegørelse til disses Hjem), saaledes at alt paa den fastsatte Dag er klappet og klart. For at sikre sig, at alt er i Orden, foretages der umiddelbart inden Afmarchen Eftersyn af saavel Trops-, som Patrulje- og Enkeltmandsudrustning.

3. Lejrmateriel.

Telte. Disse maa være af tætvævet Lærred. Der kan anvendes forskellige Typer, men det ser bedst ud, naar Hovedmassen af Teltene i en Lejr er ens.

Pyramideteltet. Teltet bestaar af 4 nøjagtig ens Trekanter. Det rejses over en Stav. Trekanterne har Huller i den ene Ende til Gennemgang for Stavens Jerntap. Siderne har Huller med Øskner og Stroppe af Reb til Sammenføjning. Teltet holdes til Jorden med 8 Træpløkke. Staven er en almindelig Spejderstav + en Stavende med en Messinghylse og en Jerntap.

Der kan dannes Telte af 3, 4, 5 og flere Trekanter. Hver Spejder bærer sin Trekant, der kan anvendes som Regnslag. Teltet rummer henholdsvis 3, 4, 5 eller flere Spejdere.

Teltets Grundflade er i cm. 240 × 240, Højden 200.

Bivuakteltet. Teltet bestaar af 2 Stykker Lærred, der samles i Tagryggen. Det rejses over to almindelige Spejderstave og et mellem disse udspændt Reb.

Til Teltet hører 10 Pløkke og 2 Barduner.

Et 6 Mands Telt har Grundflade 200 × 200 cm.

Et 8 Mands Telt har Grundflade 300 × 200 cm.

Højden er 150 cm.

Teltet er let at fremstille selv.

Del af Tropslejr. Bivuaktelte og Pyramidetelte.

Teltudrustning.

Teltunderlag. Som Underlag i Teltene anvendes vandtætte Pressenninger eller Halmmadrasser af Grundplanens Form.

Køjeklæder. Der regnes pr. Mand en Madraspose af Blaalærred, 180 cm. lang og 45 cm. bred. Posen udstoppes med tørrede Bregner, Tang, Lyng, Halm el. lign. (10—12 Pd. pr. Mand). Poserne er meget lette og billige at fremstille selv.

Til hver Køje hører et tykt uldent Tæppe.

Til hvert Telt hører desuden:

1 Kost (kan laves paa Stedet).
1 Spand (Blik eller Sejldug).
1 Lyslanterne.
1 Pudsepose med Skobørste, Sværte, Klædebørste, Klude og andre Soigneringsmidler.

Som et Eksempel paa den Udrustning, en Lejr-Trop passende kan medføre, tjener følgende (Troppens Styrke: 4 Førere og 48 Spejdere):

Tropsudrustning.

Telte: 2 Førertelte, 1 Oplagstelt, 1 stor Pressenning.

Oplagsteltet bruges til Opbevaring af Proviant m. m. Pressenningen til at improvisere et Telt, hvis der er Brug for mere Plads. (Der graves en Iskælder til den Proviant, der daarligst taaler Varmen).

Feltkomfur opført af Græstørv og et Jernrør, fundet paa Stedet.

Værktøjskasse med Hammer, Knibtang, Sav, en Rulle Reb, Sejlgarn, Staaltraad og Søm.

Lejrkantine, 1 Kantinetaske, 1 emailleret Vandfad, 1 Spritapparat med Kasserolle og en Lyslanterne.

Andet Materiel: 1 Flagstang (skaffes paa Stedet), 1 Flagline, 1 Flagknap, 1 Flag, 1 Opslagstavle (s. p. S.), 1 Lejrpostkasse (s. p. S.), Tændstikker, Sprit, Benzin og Reserveudrustningsgenstande, samt 2 store, vandtætte Pressenninger til Tildækning af en Cyklestald (Stalden bygges af Pæle, der faas paa Stedet).

Til Administrationen i Lejren: 1 Lejrjournal, 1 Regnskabsbog, 1 Lejrbankbog, Blyanter, Tegnesøm. (1 Feltbord og et Par Feltstole laves paa Stedet).

Til Lejrpostkontoret: Skrivepapir, Brevkort og Frimærker.

Feltkokkenudstyr.

Til Kogning og Stegning anvendes bedst Hærens 10 Mands Kogekedler. Hver af disse Kedler rummer 10 Liter og er forsynet med Stegepande og Træhaandtag. Panden danner tillige Laag for Kedlen.

Kedlen (Model 1905) med Pande kan købes ved Hærens Tøjhus.

Til en Lejr paa 50 Mand skal man helst have 8 10-Mands Kogekedler.

Desuden maa beregnes af Køkkenudstyr:

1 Feltbord (skaffes paa Stedet), 1 Brødmaskine, 1 Bismer, 1 Loddevægt, 1 Litermaal, 6 Træskeer, 6 Daaseknive, 1 Kødkniv, 1 Økse, 1 Sæk Klude, 1 Kost, en Spand, Tændstikker.

Patruljeudrustning.

1 Telt, 2 Blik- eller Sejldugsvandfade, 1 Spand, 1 Kost, 1 Økse og en Spade, 1 Pudsepose med Sko- og Klædebørster, Sværte og Klude.

Enkeltmandsudrustning.

Feltmæssig Udrustning (Hat, Bluse, Knæbenklæder, Knæstrømper, Støvler, Rygsæk, Kogekedel (eller Tallerken og Mukke), Spisebestik og Toldekniv); desuden: 1 Regnslag, 1 Sweater, 1 Sæk ekstra Tøj, Undertøj og Fodtøj, 1 Par Gymnastiksko, 1 Natdragt, 2 Haandklæder, Toiletsager, Sygrejer, Notitsbog og Blyant, 1 hvidt Armbind, 1 uldent Tæppe, 1 Madrasvaar og en Lejrransel.

Der bør være tydeligt Navn paa alle Udrustningsgenstande.

Førerne gør vel i at lade deres Troppe og Patruljer stille med hele Udrustningen nogle Dage inden Afmarchen til Lejren og nøje efterse, at alt er, som det skal være.

Iøvrigt bør Førerne holde strengt paa, at deres Spejdere møder reglementeret og saa vidt mulig ensartet paaklædt i Lejren.

Øvelsesmateriel. Af Øvelsesmateriel kan være Tale om at medføre eller tilvejebringe paa Stedet: Kort over Øvelsesterrainet, Felttelegrafmateriel, Buer og Pile og Lærredsdyr til Dyrejagt, Sporsko og Papirstrimler til Sporjagter, Lanser og Tønder til Dystløb, 1 Fodbold, Hektograf m. m. til Fremstilling

af Lejravis, Førstehjælpsøvelsesmateriel og lignende — og sidst men ikke mindst vigtigt nogle Musikinstrumenter (ikke for kostbare).

Kantinetaskens Indhold.

Ved Korpslæge WILLAUME JANTZEN.

(Seddel at anbringe i Taskens Laag).

I. Medicin:

1) *Borvand* (for 25 Øre Borsyre) — 1 god Spiseskefuld Borsyre til en ren Trepægleflaske *kogt* Vand.

2) *Kamferdraaber* (gr 50) — mod Besvimelse og Ildebefindende fra 5—30 Draaber — saa mange som Patienten er fyldt Aar.

3) *Amerikansk Olie* (gr 50) — Til Afføring. Børn 1 Barneskefuld. Voksne 1 Spiseskefuld.

4) *Inf. rhei opiatum* (gr 50) Recept — Stoppedraaber mod Diarré. Børn 20 Draaber, Voks. 40 — } 3 G. daglig.

5) *Acetylsalicylsyrepulvere* (20 P. à 1 gr) — Hovedpine, Smerter og Feber. Børn 1/3-1/2 Pulver, Voks. 1 — } indt. 3 G. daglig.

6) *Chloret ammon Extr. glycyrrhizæ* (āā gr 8) Recept — Mod Hoste. 1 Pulver opløst i en Bayerskølflaske *kogt* Vand. Børn 1 Barneskefuld, Voks. 1 Spiseskefuld } 3 G. daglig.

7) *Salicyltalg 10 %* (10 Stk.) — Til Fødderne.

8) *Zenkoxydplaster* — Til Smaasaar.

9) *Borvaseline* (1 Tube)

10) *1 Æske hvidt Sukker*

11) *Chinosoltabletter* (1 Glas) — 1 Tablet opløst i en Ølflaske Vand til Gurgling ved Halspine.

12) *Æggeolie* (gr 100) — Til Forbinding af Brandsaar.

II. Forbindstoffer:

1 Rulle vandsugende Vat. Steriliseret vandsugende Vat à 30 gr — 5 Pakker. Fingerbind — 10 Stk. Gazebind 5 m ×

8 cm — 5 Stk. Forbinding 1—5 Stk. Mosetig Batist ½ m. 1 Dus. Sikkerhedsnaale. 3 trekantede Tørklæder.

Desuden 1 Stk. Sæbe og 1 Neglebørste. 1 Maaleglas. 2 Haandklæder. 1 Lægetermometer. — Temperatur over 38° er Feber.

4. Forplejning.

Livet i Lejren giver en glubende Appetit, og en af de første Betingelser for at Deltagerne kan føle sig vel tilpas og Lejren som Helhed kan blive vellykket er derfor, at alle faar rigeligt at spise. Det er heldigt at iagttage Økonomi, men i en Lejr duer det ikke at knibe af paa Kosten. Det gælder at spare paa de rigtige Steder. Maden skal ikke være fin, men den skal være tilberedt af ordentlige Varer, og der skal være nok af den.

Lejrkost
lavet af Gren og Riskviste.

Som Hovedregel kan fastslaas, at der bør være mindst 4 Maaltider om Dagen, og at Ting som Skonrogger (el. Brød) og Kartofler bør leveres ad libitum.

Lejrintendanten bør føre nøjagtig Bog over alle Indkøb, saaledes at Troppen ved en senere Lejlighed kan drage Nytte af sine Erfaringer.

Morgenmad. Der bør som Regel gives en varm Drik straks om Morgenen. Vandkakao kan anbefales som værende baade nærende og velsmagende. Der maa beregnes ¼ Liter pr. Mand. Hertil Skonrogger.

Frokost. Morgendrikken er kun i Stand til at tilfredsstille Maven en kortere Tid, og der bør derfor, saa snart det lettere Morgenarbejde er udført, gives en solid Frokost.

Hertil anbefales Havregrød med Sukker og Mælk samt Smørrebrød uden Paalæg.

Middag. Til Middag maa leveres i det mindste 1 varm Ret, Kød eller Fisk. Konserves er nemt at tilberede, men det er

hverken billigt eller særligt velsmagende og bør kun anvendes som Nødforplejning (Reserveration). En Undtagelse herfra danner dog Blodbudding. Forloren Skildpadde og Gulyas hører iøvrigt til de mest anvendelige Konserves-Retter.

Af Kød maa regnes 300 gr, af Fisk 450 gr pr. Mand om Dagen (med Ben). Grøntsager kan være udmærket, men det er vanskeligt at faa paa Landet i de Mængder, der er Brug for. Frugt lader sig lettere tilvejebringe.

Middagen indtages, hver Patrulje sit Bord, her nedgravet (kan kun bruges hvor Grunden er højtliggende).

Aften. En Sammensætning som Te, Smør, Brød, Paalæg, Marmelade (Orange eller Æblesmør) kan anbefales.

Frokostpakke. Paa Dage, hvor Troppen foretager længere Udflugter, passer den ovennævnte Forplejning ikke, med mindre man medfører Middagen (f. Eks. Ærtesuppe og bajerske Pølser).

Vil man ikke dette, maa man medføre en Frokostpakke med Smørrebrød (Paalæg Ost og Pølse, billigst) og udskyde Middagen til et senere Tidspunkt.

Anden Aften. Om Aftenen bør udstilles en Sæk Kartofler og en Kasse med Salt til fri Afbenyttelse. Kartoflerne ristes ved Baalene.

Drikke. Gives der Kakao om Morgenen og Te om Aftenen, kan Drengene udmærket klare sig med Vand Resten af Dagen.

Efter Natøvelser bør hver Mand dog have ¼ Liter varmt Øl ved Hjemkomsten (Ingefærøl).

Brød. Man anvender bedst store Landbrød. 4 store Skiver pr. Mand om Dagen er nok, naar Forplejningen ikke anlægges paa Smørrebrød og der tillige i Lejren opstilles en Sæk med Skonrogger (Beskøjter) som Drengene kan tage af, naar de vil. Benyttes Rugbrød ved Siden af Beskøjterne maa regnes 125 gr pr. Mand om Dagen.

Levnedsmidlernes Levering. Varerne bør saa vidt mulig indkøbes paa Stedet, dels for at spare Transportomkostninger og dels for at fremme det gode Forhold til Egnens Beboere. Alle Urtekramvarer, Kartofler, Konserves, Beskøjter, Sukker, og lign. kan leveres og opmagasineres i Lejren den Dag denne oprettes.

Smør, Æg, Landbrød, Paalæg og lign. leveres daglig i Lejren og der bør i Forvejen være fastsat en Middagsspiseseddel og være truffet Aftale med Slagter, Mejeri og Fiskehandler om disse Leveringer.

I det hele taget skal Forplejningen være ordnet i alle Detailler den Dag man rykker ind i Lejren.

Ved Leveringen af Urtekramvarer lader man Leverandøren pakke alt i de Vægte, man har Brug for, og sortere for sig, hvad der hører til Frokost-Portioner og Middags-Portioner, saaledes at man ikke behøver at søge ud, hver Gang man skal bruge et eller andet.

Saaledes kan i det her givne Tilfælde pakkes i følgende Vægte:

Kakao	i 250 gr	Poser	=	Morgendrik til hele Styrken.
Te	i 50 gr	—	=	Aftendrik — —
St. Melis til Kakao og Te ..	i 1250 gr	—	=	1 Pose til hver Drik.
Havregryn	i 2500 gr	—	=	1 Pose til hver Frokost.
Marmelader.....	i 2500 gr	—	=	1 Spand til 1 Aften.

Ligeledes kan man faa Slagteren til at levere Kødet udskaaret i 1 el. 8 Mandsportioner.

Endelig skal Opmærksomheden henledes paa, at alle de Krukker, Spande og Kasser Forplejningen leveres i, er ret værdifulde og bør kunne tilbageleveres mod Betaling.

Eksempel paa Forplejning i en Lejr à 50 Mand i 14 Dage.

I. Tørkost-Portioner.

Nr.	Art	Sammensætning	Kvantum pr. Mand		Pris pr. kg	Pris pr. Mand-Dag Øre	
1	Morgendrik	Kakao Skonrogger	Kakao Melis Skonrogger *) for hele Dagen	5 gr 25 - 200 - *	8,00 0,55 0,55	4, 1,38 11,	16,38
2	Frokost	Havregrød Brød og Smør Mælk	Havregryn Melis Margarine Brød Mælk	50 gr 25 - 25 - 125 - 1/4 l	0,50 0,55 2,75 0,15 0,52	2.5 1,38 8,88 1,88 8,00	22,64
3	Frokostpakke	Smørrebrød	Brød Margarine Ost Pølse	125 gr 25 - 25 - 30 -	0,15 2,75 2,50 5,00	1,88 8,88 6,25 15,00	32,01
4	Aften	Te Smørrebrød Marmelade	Te Margarine Melis Brød Paalæg Marmelade	1 gr 25 - 25 - 125 - 60 - 50 -	7,00 2,75 0,55 0,15 4,00 1,55	0,7 8,88 1,38 1,88 24,00 7,55	44,39

II. Middags-Portioner.

Nr.	Sammensætning	Kvantum pr. Mand		Pris pr. kg	Pris pr. Mand-Dag Øre	
1	Blodbudding Frugt	Blodbudding Sukker St. Croix Margarine Frugt (raa)	300 gr 35 - 20 - 200 -	4,40 0,47 2,75 2,00	42,00 1,65 5,50 40,00	89,15
2	Kærnemælks-koldskaal Frikadeller	Kærnemælk Sukker St. Croix 1/8 Citron Hel Kanel Fars Margarine Kartofler	600 gr 35 - 300 - 25 - 500 -	0,32 0,47 15 Ø. pr. Stk. 400 Ø. til 50 M. 1,80 2,75 0,15	19,20 1,65 2,00 1,00 54,00 8,88 7,50	94,23

Nr.	Sammensætning	Kvantum pr. Mand		Pris pr. kg	Pris pr. Mand-Dag Øre	
3	Grød	Byggryn	35 gr	0,60	2,10	
	Fisk	Sukker	30 -	0,47	1,41	
		Æbler	10 -	3,00	3,00	
		Saft		1,50	15,00	
		Fisk	450 -	1,20	54,00	92,26
		Mel	40 -	0,65	2,60	
		Margarine	20 -	2,75	5,50	
		Eddike			0,60	
		Melis	10 -	0,55	0,55	
		Kartofler	500 -	0,15	7,50	
4	Ølkoldskaal	Hvidtøl	1/2 l	pr. l 0,20	10,00	
	Medisterpølse	1/8 Citron		15 Ø. pr. Stk.	2,00	
		Hel Kanel		40 Ø. til 50 M.	1,00	
		Medisterpølse	300 gr	2,50	75,00	113,85
		Mel	30 -	0,65	1,95	
		1/5 Hvidkaalshovede			8,00	
		Margarine	20 -	2,75	5,50	
		Mælk	200 -	0,52	10,40	
5	Gule Ærter	Ærter	100 gr	1,00	10,00	
	Bayerske Pølser	Urter			10,00	104,00
		Bayerske Pølser	230 -	4,20	84,00	
6	Kærnemælks-koldskaal	Kærnemælk	600 gr	0,32	19,20	
	Hakkebøf	Sukker St. Croix	35 -	0,47	1,65	
		1/8 Citron		15 Ø. pr. Stk.	2,00	
		Hel Kanel		40 Ø. til 50 M.	1,00	
		Hakkebøf	300 gr	2,40	72,00	112,15
		Mel	40 -	0,65	2,60	
		Margarine	20 -	2,75	5,50	
		Kartofler	500 -	0,15	7,50	
		Løg			0,70	
7	Oksesteg	Oksekød	300 gr	3,00	90,00	
	Abricosgrød	Mel	30 -	0,65	1,95	
		Margarine	20 -	2,75	5,50	
		Kartofler	500 -	0,15	7,50	124,36
		Abricoser	40 -	4,00	16,00	
		Sukker	30 -	0,47	1,41	
		Kartoffelmel	20 -	1,00	2,00	

III. Forplejning i 15 Dage.

Ankomstdag	Frokost med hjemmefra. Middag. Aften.	4 Dage med	Morgen. Frokost. Smørrebrødspakke. Middag.
9 Dage med	Morgen. Frokost. Middag. Aften.	Afrejsedag.	Morgen. Frokost. 2 Smørrebrødspakker.

IV. Overslag.

14	Morgen	à Kr.	16,38	= 2,30	2,30	
14	Frokost	» »	22,64	= 2,84	3,07	
6	Smørrebrødspakker	» »	32,01	= 1,92	1,92	
14	Middage	» »	105,00	=13,65	14,70	
10	Aften	» »	44,39	= 4,00	4,44	
					26,43	Kr.

eller 1 Kr. 80 Øre pr. Mand-Dag.

5. Kommando og Organisation.

Følgende overordnede Stillinger skal besættes i Lejren: — Lejrchef, Næstkommanderende, Lejrinstruktør, Lejrintendant og Lejrlæge. — Alle Stillingerne bør beklædes af Voksne.

Hvad Drengene angaar bibeholdes saa vidt mulig den Organisation, der i Forvejen er indenfor Troppen. Er Drengene fra forskellige Troppe organiseres de i Patruljer paa 6—8 Mand, hver under sin Patruljefører. En af de ældre Drenge kan udtages til Adjutant hos Lejrchefen.

Efter at Lejrens Førere er udpegede, overlades det dem paa egen Haand at træffe alle Dispositioner og Forberedelser indenfor deres specielle Omraader — alt dog efter Samraad med Lejrchefen, uden hvis Samtykke intet kan føres ud i Livet.

Forberedelserne maa begynde i god Tid, og der maa fra Tid til anden afholdes Møde af Lejrens Førere for at tage Bestemmelse om alle Forhold Lejren vedrørende. Lejrchefen er selvskreven Formand paa disse Møder.

Lejrchefen er den Mand, alt i Lejren afhænger af. Det maa være en Mand, der har en klar Opfattelse af det Maal, der

skal arbejdes imod i Lejren, og de Midler, der skal anvendes for at naa dette. Han maa mere end nogen anden virke ved sit Eksempel.

Han maa kunne vække en frejdig og god Tone, og han maa med fast Haand kunne gennemføre Disciplinen i Lejren og uden Vanskelighed kunne faa saavel Førere som Spejdere til at arbejde i Trit med sig.

Han maa først og sidst tænke paa sine Spejderes Velfærd.

Det er af Vigtighed, at Lejrchefen sidder inde med praktisk

Patruljen klar til Morgenparade i Lejren.

Kendskab til alle de i en Lejr forefaldende Arbejder og Opgaver; men Kommandoforholdene bør altid være ordnet saaledes, at Lejrchefen har saa lidt som muligt med de rent rutinemæssige Arbejder at gøre, saaledes at han udelukkende kan henvende sine Tanker paa Lejrens Trivsel og Uddannelsen som Helhed.

Han skal bestemme, h v a d der skal gøres, og give Ordre til det. Lejrens øvrige Førere skal udføre Ordrene.

I Overensstemmelse hermed udarbejder Lejrchefen selv Programmet for hele Lejrperioden. Han søger at skabe et fornøjeligt og afvekslende Program, som er sikkert paa at tage Drengene, og et Program, som indeholder Momenter, der vil opelske netop de Egenskaber og Færdigheder, som er Uddannelsens Maal, og han forbereder sig paa ved Lejrilden at fortælle nogle Tildragelser eller Historier, der i n d i r e k t e giver Drengene en eller anden moralsk Værdi.

Næstkommanderende er Lejrchefens højre Haand. Det er i første Linie underlagt ham at vaage over Tonen og Discipli-

nen i Lejren. Han fører Tilsyn med hele den indre Tjeneste, det rent rutinemæssige Arbejde, og ordner denne i alle Detailler. Han er Lejreksperten og giver Patruljerne enhver fornøden Vejledning og Hjælp med Hensyn til den praktiske Lejrindretning, Madlavning o. s. v.

Han udgiver Lejrchefens Ordrer og paaser, at de udføres. Han afholder alle Parader, stiller Styrken til Øvelse, har Til-

Morgenbadning under Tilsyn. Ingen maa gaa længere ud end til de store Sten. Udenfor disse Frisvømmere under særligt Tilsyn.

synet med Kokke og Lejrvagter og afgør paa egen Haand alle mindre Forseelser.

Han sørger for, at alt gaar raskt og villigt, og at Spejderne fører sig med ulastelig Holdning og Anstand.

Det paahviler ham at føre det Arbejdskommando, der skal rejse Lejren, ligesom han leder Afbrydningen af samme.

Lejrinstruktøren tager sig af alt, hvad der angaar Anlæg og Ledelse af Øvelser og Udflugter (Badning, Svømning, Idræt, Kamplege, Vandringer, Lejrbaalsunderholdninger o. s. v.)

Lejrintendanten sørger for alle Indkøb af Forplejningen, samt Udlevering og Fordeling af samme. Han fører endvidere Tilsyn med og har Ansvar for alt Tropsmateriel og Udrustning.

Han fører Lejrregnskabet i Lejren.

Han sørger for Jernbanebiletter til hele Styrken samt for Materiellets og Bagagens Transport til og fra Lejren.

Han er Lejrbankdirektor og Lejrpostmester.

Lejrlægen. Der bør saa vidt mulig i enhver Lejr være en Læge. En medicinsk Student med lidt Hospitalsuddannelse kan med Lethed klare alle i Lejren forefaldende Tilfælde.

Konsultation i Lægeteltet.

En af Førerne i en Lejr (udover Lejrlægen) bør altid være fuldstændig inde i den første Hjælp.

Der skal træffes Aftale med en stedlig Læge om Assistance ved alvorligere Tilfælde.

Lejrlægen tager de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Lejrens Udstyr med Sanitetsmateriel. Han afholder hver Morgen Konsultation, og han skal være til Stede ved al Badning i Lejren.

Hvis det er umuligt at skaffe mere end 3 Førere til en Lejr — Lejrchef og 2 Assistenter (det absolutte Minimum) — maa Opgaverne fordeles mellem de 3, som de har Evner og er Venner til. Det skal dog bemærkes, at man til Lejrintendant kan anvende en gammel og flink Spejder. Og at man kan klare sig uden medicinsk Medhjælp, blot man har sørget for fast Forbindelse med en Læge i Nærheden af Lejren.

Patruljeførerne. En Lejr-Succes er i høj Grad afhængig af Patruljeførerne og da særlig af disses Virksomhed som Teltformænd.

Patruljeføreren er ansvarlig for:

at der er Disciplin og Orden i hans Patrulje;
at hans Spejdere møder i god Tid, ordenlig rene og pud-

Troppen paa Tangarbejde.

sede til alle Parader og Stilletider, og at Patruljens Telt og Lejrplads stedse er i mønsterværdig Orden;
at alle Spise- og Kogegrejer renses straks efter Brugen;
at hans Spejdere efterkommer Lejrbefalingerne og Bestemmelserne for Opholdet i Lejren — og at enhver Ordre efterkommes med Liv og Fart.

Han skal være en Fader for sin Patrulje og gøre alt for, at hans Spejdere kan have det godt.

Saa snart Reveillen er blæst, sørger han for, at alle tørner ud, vasker sig og gør Teltet i Orden efter de givne Bestemmelser.

Ved Parader lader han sin Patrulje træde an foran Teltet og afleverer til den inspicerende.

Han fører under alle Øvelser Kommandoen over sin Patrulje.

Naar Retræten er blæst, sørger han for, at hele hans Familie kommer til Køjs, og først naar alle er til Køjs, og han har efterset, at alt er i Orden, følger han selv efter. Han er ansvarlig for, at der er Ro i Teltet efter Retræten.

Han sørger for, at Maden tilberedes ordentligt og fordeles ligeligt, samt at alle faar rigeligt at spise — at ingen gaar rundt med vaade Klæder eller ligger og fryser om Natten.

Han har Ansvaret for, at de enkelte Spejdere i Patruljen ikke udsættes for større Anstrengelser, end de hver især kan taale.

Der bør stedse vises Patruljeførerne den største Tillid. De maa have en klar Forstaaelse af, at man venter sig adskilligt mere af dem end af de menige Spejdere.

Det vil være heldigt, allerede inden Lejren oprettes, at sammenkalde Patruljeførerne og sætte dem ind i deres Pligter som Patruljeførere og Teltformænd samt lade dem forstaa, hvad man venter sig af dem.

Det bedste vil være at give hver af dem en skriftlig Instruktion, men hvad enten man nu gør det ene eller det andet, bør Patruljeførerens Pligter i Lejren være klarlagt saa tydeligt, at der ikke kan rejses Tvivl om noget.

Korporalerne er Patruljeførernes højre Haand og skal paa enhver Maade støtte disse ved Ledelsen af Patruljen. Naar en Patruljefører ikke er til Stede, har Korporalen og efter ham den ældste Spejder altid Kommandoen over og Ansvaret for Patruljen.

Hvor en Patrulje er anbragt i 2 Telte, er Korporalen Teltformand for det ene Telt.

Spejderne maa inden Lejren instrueres om deres Pligter som Vagtordonnanser.

6. Lejrens Etablering.

Arbejdskommandoet. Medens man i en mindre Lejr kan lade hele Styrken tage af Sted saa tidligt paa Dagen, at den kan faa rejst Lejren og foretaget de nødvendigste Arbejder, medens det endnu er lyst, staar man sig i en Lejr, som den her omtalte ved at lade et Arbejdskommando tage 1—2 Dage i Forvejen og rejse Lejren.

Arbejdskommandoet kan passende bestaa af 6 Drenge. Det føres af Næstkommanderende. Ved Udtagelsen af Kommandoet bør der sørges for at tage store og stærke Drenge, der er vant til at tage fat.

Arbejdskommandoet skal, saa vidt Tiden tillader det, rejse Lejren og gøre alt klart til Modtagelsen af Troppen. Som et Minimum maa der fordres, at alle Telte er rejste, at Vand og Brændselsforsyningen er i Orden, og at Maden staar færdig til Troppen, naar den ankommer til Lejren.

Kommandoen sørger for Lejrmateriellets Transport til Lej-

Proviantteltet.
Pakkasserne anvendt og lavet til Fadeburshylder.

ren. Ankommen til Lejrpladsen rejses straks saa mange Telte, at alt Godset kan komme under Tag i Tilfælde af Regn.

Der medgives Kommandoet en Plan over Lejren med nøjagtig Ordre til de Arbejder, der skal udføres.

Arbejder ved Lejrens Rejsning.

Teltene. Der graves saa snart som muligt en ca. 15 cm. dyb Rende omkring disse, for at Gulvet ikke skal komme til at svømme ved heftige Regnskyl.

Ligger Lejren ved Strand, lægges alle Beboelsestelte saa vidt mulig med Udsigt over denne, i andre Tilfælde med Front mod Øst.

Patruljelejrene lægges saa vidt mulig med god indbyrdes Afstand (mindst 100 m), idet Patruljerne selv skal være ansvarlige for Orden paa den Del af Lejrpladsen, der ligger umiddelbart omkring deres Telte.

Basis lægges for sig, og saa vidt mulig midt i Lejren.

Flagstangen anbringes midt i Lejren; samme Sted anbringes Opslagstavle og Postkasse.

Køkkenet lægges ud til Siden af Lejren, saaledes at Røgen ikke let trækker ned over Teltene.

Proviantteltet lægges i Nærheden af Køkkenet paa et godt, skyggefuldt og køligt Sted.

Iskælderen lægges om muligt under Træer og i Skygge.

Høkassen graves i umiddelbar Nærhed af Køkkenet.

Affaldshullet graves ½ m dybt og 2 m i Kvadrat umiddelbart ved Køkkenet.

Brændselsoplag etableres ligeledes ved Køkkenet.

Spiseborde og Bænke. Disse laves patruljevis paa Patruljernes Lejrplads. De kan være lavet af Grene eller være nedgravede.

Cyclestalden improviseres meget let ved en Nedramning af Pæle + de to Presenninger.

Tøjtørringssnore kan udspændes bag Patruljeteltene.

Latrinen opføres et afsides liggende Sted i passende Afstand fra Teltene, om muligt foran et højt, tæt Hegn. Den gøres 4 m lang, ½ m bred og 1 m dyb. Jorden kastes op bagved Latrinen og anvendes under Brugen til Tildækning. Der bygges et Sæde af Lægter og Pæle og om fornødent ophænges Halmmaatter foran Latrinen.

Vandforsyning. Skal Vandet hentes ret langt fra Lejren, maa man have en større Tønde, hvori man stadig kan have en Beholdning. Desuden maa disponeres over en mindre Vogn til Brug ved Tøndens Fyldning.

Er Afstanden til Drikkevand kortere, kan man nøjes med 1 Aag og et Par Spande.

Lejrbaalskreds (Raadsklippe) anlægges paa et passende malerisk eller skjult Sted. Der slæbes Stammer eller lignende sammen til Sæder. Kredsen kan udpyntes med Høvdingestol, Totempæle m. m.

7. Forskellige Forhold i Lejren.

Disciplin. Det vigtigste af alt i en Lejr er en gennemført Disciplin. Enhver Ordre maa udføres med Liv og Lyst. Er dette Tilfældet, udvikles der af sig selv en frisk og fornøjelig Tone og et elskværdigt Kammeratskab, som gør Livet i Lejren til en Fornøjelse.

For at opnaa en virkelig god Disciplin er det nødvendigt, at hver eneste Dreng i Lejren forstaar, hvad der forlanges af ham, og at Førerne fast og roligt hævder en given Ordres Opretholdelse og selv giver et fuldendt Eksempel.

Der bør kun gives faa og tydelige Paabud, men det bør til Gengæld forlanges, at de overholdes strengt.

Der bør hverken belønnes eller straffes i større Maalestok. Et Brud paa en Lejrbefaling skal dog altid betragtes som en alvorlig Forseelse

Stensat Iskælder nedgravet.

Drengene bør aldrig straffes med Ekstravagter. Det, at høre til Lejrvagten, skal absolut betragtes som en særlig betroet Post. De bør lige saalidt straffes med Indskrænkninger i Mad, Søvn eller Hvile. Er det ikke tilstrækkeligt at straffe en Dreng med en Irettesættelse eller med at udelukke ham fra Deltagelse i en Øvelse, bør han sendes hjem (der bør i saa Fald søges telefonisk Forbindelse med Hjemmet forinden).

Sanitære Forholdsregler. Førerne i en Lejr maa intet Øjeblik glemme, at de har Ansvaret for Drengenes Sundhed, og at de aldrig maa tilsidesætte det Hensyn, denne kræver. Dette skal ske, uden at der paa nogen Maade pylres for Drengene. Livet i en Lejr er i sig selv overordentlig sundt, og de Hensyn, der skal tages, er derfor saa selvfølgelige, at det næsten skulde være overflødigt at nævne dem.

En gennemført Renlighed og Orden er den første Betingelse for en god Sundhedstilstand i en Lejr.

Den personlige Renlighed. For Spejdernes eget

Vedkommende bør der lægges særlig Vægt paa et grundigt Morgentoilette.

Hvor der ikke tages Bad om Morgenen, bør der være tvungen Vask til Bæltestedet, og der maa være sørget for rigeligt Vaskevand, Vandfade, Spande eller Baljer og Sæbe. Der bør holdes over, at alle børster Tænder saavel Morgen som Aften, og at Spejderne stiller ordentlig renvaskede til alle Maaltider.

Uniformsgenstande saavel som Telte maa holdes i mønsterværdig Orden.

Teltorden. Det vil være udmærket at udsætte en Præmie for den Patrulje, der har det pæneste Telt i hele Lejrperioden.

Teltene bør i godt Vejr staa aabne hele Formiddagen. Køjeklæderne skal luftes grundigt ud efter Reveillen, og er der Halm som Underlag i Teltet, bør denne spredes til Tørring.

Om Dagen bøjes Madrasserne opover Midten saaledes, at der bliver en Gang gennem Teltet. Hver Spejder har sine Sager anbragt ovenover sit Hovedgærde. Ved Retræten bøjes Madrasserne tilbage, og Køjerne er da straks klar til Natten.

Parader. Hver Dag, inden Øvelsen begynder, afholdes et skarpt Renlighedseftersyn i Lejren. Et saadant bør ligeledes enkelte Dage afholdes, naar Spejderne stiller til Middag.

Ved Parader bør alle Spise-Kogegrejer, Køjer m. m. være lagt frem foran Teltene, saaledes at Føreren hurtigt kan forvisse sig om, at alt er i Orden.

Drikkevandet. Det er allerede tidligere omtalt, at Drikkevandet ved Lejrens Rekognoscering maatte underkastes en nøje Undersøgelse. Der er intet, der er farligere for Sundheden, end daarligt Drikkevand.

Er man ikke sikker paa, at Vandet er helt godt, bør alt Drikkevand koges. (Det skal være opvarmet til Kogepunktet og have kogt i 1 Minut, før alle Bakterier er dræbte).

Der maa holdes strengt over, at Drikkevandet ikke paa nogen Maade forurenes.

Latrinerne skal dækkes med Jord straks efter Brugen.

Alt Affald fra Lejren, der ikke kan brændes, kastes i Køkkenmøddingen, og denne skal tilkastes hver Aften.

Al Vask og Opvask skal foregaa paa dertil bestemte Steder.

Selve Lejrpladsen skal holdes i den mest omhyggelige Orden.

Almindelige Sundhedsregler. Som saadanne kan fastsættes følgende:

1. Spejderne maa aldrig drikke koldt Vand umiddelbart ovenpaa en stærk Ophedning. De bør drikke langsomt, naar de er varme. De maa ikke have Lov til at sætte eller lægge sig ned, før de er blevne afkølede. Enhver pludselig Afkøling skal undgaas.
2. Spejderne maa ikke udsættes for større Anstrengelser, end deres Alder og Træningsgrad tillader.

Opvask i Stranden.

3. Efter en Øvelse i Regnvejr skal der straks skiftes Klæder.
4. Der skal drages Omsorg for, at Køjeklæderne ikke bliver vaade.
5. Spejderne maa ikke hvile om Natten med det Tøj, de har haft paa om Dagen. Hver Mand skal hvile afklædt i sin Natdragt.
6. Naar Vejret tillader det, skal Teltgavlene staa aabne ud imod Natten. Drengene sover afklædte og i Natdragt.

Badning m. m. Al Badning bør foregaa under Inspektion. Der bør være fastsat en bestemt Badetid, og det er rimeligt at tage denne straks om Morgenen.

I meget varmt Vejr kan der være Tale om at bade to Gange om Dagen. Deltagelsen i det andet Bad skal være frivillig.

Ingen maa nogensinde være mere end 10—15 Minutter i Vandet, og der maa under ingen Omstændigheder bades før 1½—2 Timer efter et Maaltid.

Der bør altid være fastsat bestemte Grænser, som ingen maa svømme ud over. En velbemandet Baad med en Fører om Bord skal afpatruljere Badeterrainet under Badningen. Lejrlægen skal være til Stede paa Stranden. Lejrens Fører bør bade samtidig med Drengene, og Patruljeførerne skal have særlig Ordre til at holde Øje med deres Spejdere. I øvrigt maa der være truffet de Sikkerhedsforanstaltninger, som de lokale Forhold maatte nødvendiggøre.

Badning bør aldrig finde Sted, hvor der er stærk Strøm eller andre farefulde Forhold.

Ingen maa bade udenfor de befalede Tider.

Hvis der raades over Baade, bør det ikke tillades at benytte dem uden under en Førers Tilsyn.

I det hele taget maa Lejrchefen som den, der har Ansvaret for Drengenes Liv og Helsen, skaffe sig Klarhed over, hvad der i eller i Omegnen af Lejren kan udsætte Drengene for overhængende Fare (f. Eks. aabne Brønde, Vandhuller, Hængedynd o. l.) og træffe Sikkerhedsforanstaltninger imod dem, men Sikkerhedsforanstaltningerne bør altid træffes paa en saadan Maade, at de ikke gør Drengene ængstelige.

Madlavning. Fordeling. Maaltider. Af Hensyn til Øvelserne er det bedst at have faste Kokke (2—4 efter Troppens Størrelse) til at tilberede Maden. Kokkene kan omskiftes 2 eller 3 Gange i Løbet af Lejrperioden. Hver Patrulje udtager 1 Mand til at afhente Forplejning. Intendanten har Ansvaret for dennes rigtige Fordeling Kokkene afhenter den Forplejning, der ikke bliver bragt til Lejren. De sørger selv for Brændsel og Vand til Madlavning.

Maaltiderne indtages patruljevis i godt Vejr udenfor Teltene, i daarligt Vejr i disse.

Patruljeførerne er ansvarlige for Forplejningens ligelige Fordeling mellem Patruljens Spejdere samt for, at alle Etiketteregler overholdes under Spisningen.

Lejrbank. Det vil være nyttigt at oprette en Lejrbank, hvor Drengene kan indbetale deres Lommepenge, saaledes at de ikke gaar og taber dem. Lejrbanken udbetaler en Gang om Dagen.

Lejrpostkontoret forhandler Frimærker, Brevkort og Papir. Det besørger Posten afhentet og bragt to Gange i Løbet af Dagen.

8. Livet i Lejren.

Den daglige Turnus. Det er en Selvfølge, at en Trop selv maa træffe Bestemmelse om, hvorledes den vil anvende sin Tid i Lejren, ligesom den selv tager Bestemmelse om alle øvrige Forhold.

Nedenstaaende Plan tjener da ogsaa kun som et Eksempel paa, hvorledes en Dag i Lejren kan anvendes:

Plan.

Kl. 6^{00}	Fm.	Kokkene rejser ud.
» 6^{30}	»	Reveille. Badning.
» 7^{00}	«	Morgendrik.
» 7^{15}	»	Ordning af Telte, Toilette, Syge til Lægen.
» 8^{30}	»	Morgenparade. Flaget hejses. Morgenandagt.
» 8^{45}	«	Frokost.
» 9^{30}—1^{00}	Em.	Øvelser i Lejrens Omegn.
» 1^{30}	»	Middag.
» 2^{30}—3^{30}	»	Hvile (obligatorisk).
» 3^{30}—6^{00}	»	Øvelser og Arbejde i Lejren.
» 6^{30}	«	Aften.
» 7^{30}—8^{30}	»	Frihed.
» 8^{00}	»	Flaget tages.
» 8^{30}	«	Lejrbaal.
» 10^{00}	»	Retræte.

Efter denne Øvelsesplan kunde Dagen i Lejren gaa omtrent som følger:

Saa snart Kokkene Kl. 6 er purret ud, tændes der Ild op, hentes Vand og Brændsel, sættes Vand over til Kakao og begyndes at tilberede Havregrøden.

De 2 af Vagtene gør sig klar til at gaa i Redningsbaaden, og de to andre melder sig henholdsvis til Næstkommanderende og Lægen.

Naar Reveillen blæses, tørner Spejderne straks ud. De lægger deres Køjeklæder ud til Udluftning og lukker Teltene helt op og træder saa nøgne an i Patruljerne med Haandklædet i Haanden. Mit System's »Øvelser før Badet« tages igennem paa Kommando. [Er Drengene Begyndere i Mit System maa alle Forklaringer være yderst kortfattede, for at ingen skal komme til at fryse. Patruljeføreren stiller sig først foran og viser Øvelsen og lader Spejderne gøre den efter.

Ellers behøver Kommandoordene kun at være: »1ste Øvelse — Begynd!«, »2den Øvelse —« o. s. v. Alle følges med Patruljeføreren]. Imidlertid er Badevagten faldet paa Redningsbaaden og er roet ud paa det dybe. Saa snart Patruljerne er færdige med deres Øvelser, løber de ud i Vandet. 10 Minutter efter blæses »Op af Vandet« (et særlig aftalt Signal). Alle begiver sig ufortøvet ind til Bredden, og her aftørrer og frotterer Patruljerne sig paa Kommando efter »Systemet«.

Naar dette er besørget, tager Spejderne hurtigt Benklæder og Skjorte paa og børste Tænder m. m., og saa udleveres der varm Kakao og Beskøjter.

10 Minutter maa være tilstrækkeligt til at sætte dette til Livs.

Alle gaar nu i Gang med at bringe Teltene i Orden og fuldende Morgentoilettet. Kl. 8^{30} træder Patruljerne an foran deres Telte til Morgenparade, og efter at Morgenandagten er forbi, tager Inspektionen sin Begyndelse.

Kl. 7^{15} har Lejrlægen Konsultation og Kl. 8 møder Lejrens Leverandører i Lejren og afleverer deres Varer til Lejrintendanten.

Kl. 8^{45} uddeles Frokosten, som imidlertid er tilberedt af Lejrvagten. Derefter er der Hvil til 9^{30}.

Den egentlige Formiddags-Øvelse afholdes fra 9^{30}—1.

Kl. 1 gør Spejderne sig i Stand til Middagsspisning.

Kl. 1^{30} udleveres denne tilberedt og udstykket af Kokkene, saaledes at hele Udleveringen kun tager et Øjeblik.

Straks efter Middag gøres Spisegrejerne i Stand (hver Mand sine). Der er Hvil til Kl. 3^{30}, og der bør i dette Tidsrum holdes strengt over, at der er fuldstændig Ro i Lejren.

Kl. 3^{15} pibes »Skej ud overalt!« og alle gør sig klar til Eftermiddags-Øvelsen. Denne varer fra 3^{30}—6 Em.

Kl. 6^{30} udleveres Aftenportionerne. Naar Flaget er strøget, tændes Lejrbaalet, og alle samles om dette, hvor Tiden fra 8^{30}—10 fordrives med at fortælle Historier, med Sang, Danse og lignende.

Naar Retræten Kl. 10 blæses 3die Gang, skal Lysene være slukkede, og der skal være Ro i Lejren.

Lejrvagten. Det er nødvendigt, at der daglig kommanderes en Lejrvagt, der udfører det Arbejde, der skal holde hele Maskineriet i Gang.

Lejrvagten er direkte underlagt Næstkommanderende i Lejren.

I en Lejr paa 50 Drenge vil 4 Mand være et passende Dagvagthold, 8 Mand et passende Natvagthold.

En Mand af Vagten er Lægeordonnans, en Hornblæser. To af Vagten skal være Frisvømmere. Dagvagten varer fra 6 Fm. —10 Em. Natvagten fra 10 Em.—6 Fm.

Dagvagtens Pligter.

Der paahviler de 4 Mand af Dagvagten følgende Opgaver:

Feltkomfurer opført af brændt Ler.

Nr. 1. Lægeordonnansen skal vide, hvor den Læge bor, der i paakommende Tilfælde skal assistere i Lejren, Lægens Telefonnummer, og hvor den nærmeste Telefon er. Han skal have Cycle til sin Raadighed. Han skal vide, hvor Kantinetaske og øvrigt Lægeudstyr findes. Han maa kun forlade Lejren for at hente Læge eller bringe Besked til denne.

Han fører specielt Tilsyn med, at Drikkevandet ikke forurenes, at Vask og Opvask foregaar paa de dertil bestemte Steder, at Affaldshuller og Latrin stedse er i mønsterværdig Orden. Han foretager om fornødent Udbedringer af disse.

Nr. 2. Hornblæseren. Han maa ikke forlade Lejren. Han

blæser »Reveille«, »Skej ud« og »Retræte« til de i Henhold til Dagsplanerne fastsatte Tider.

Han har særligt Tilsyn med alt Tropslejrmateriel og udleverer og modtager tilbage, hvad der har været udlaant af dette.

Han fører endvidere Tilsyn med Ild og Lys, har Ansvaret for, at disse omgaas med den fornødne Forsigtighed (er der Fare paa Færde, alarmerer han Lejren). Han har endvidere Ansvaret for almindelig Orden paa den Del af Lejrpladsen, som ikke er tildelt Patruljerne.

Han viser Besøgende om i Lejren, hvis der ikke er andre til at modtage dem.

Nr. 1 og 2 sørger ved indtrædende Regn for, at samtlige Telte lukkes og at Bardunerne slækkes.

Nr. 3. Postbudet henter og bringer Posten.

Nr. 4. Lejrordonnansen er til Raadighed for Lejrlederen i andre Tilfælde, hvor der skal en Mand i Byen.

Nr. 3 og 4 har som særlige Opgaver at hejse og tage Flaget, at hente Drikkevand til Lejren og at hugge Brænde til Aftenens Lejrbaal.

De kan iøvrigt efter Næstkommandantens Anvisning bruges til andre i Lejren forefaldende Arbejder.

Natvagtens Pligter.

Det er Natvagternes Opgave at vaage over Lejrens Sikkerhed og over Orden og Ro i Lejren. Vagten inddeles i fire Hold à 2 Mand, og hvert Hold vaager 2 Timer.

Lejrvagterne saavel af Dag- som Natholdet bærer gult Armbind om venstre Overarm. De er foresatte for alle paa de Omraader, hvor de har Pligter at varetage, og deres Ordre skal uopholdeligt efterkommes.

Vagterne udtages hver Aften Kl. 8³⁰.

Øvelser. Det siger sig selv, at Øvelserne spiller en overordentlig stor Rolle i en Spejderlejr. De maa i Forvejen være nøje gennemtænkte og udarbejdede med samme Omhu som alle de andre Arrangementer i Lejren. Spejderlejren er jo en Uddannelseslejr og ikke en Feriekoloni.

Livet i det frie, Søvnen under Teltlærredet og Badningen giver af sig selv Sundhed, Styrke og godt Humør.

De mangfoldige Arbejder i Lejren, som Madlavning, Bro-

bygning, Hyttebygning, Madrasvævning, Gravning m. m. gør Drengene praktiske og nyttige.

Samværet i Lejren fremmer Kammeratskabet og Tonen Disciplinen.

Egenskaber som Mod, Udholdenhed og Beslutsomhed, Færdigheder som Iagttagelsesevne og Skovkundskab er derimod noget, der maa udvikles ved særlige Øvelser, men dette skal vel at mærke ske paa en saadan Maade, at Drengene ikke et

Hjem til Lejren efter en Arbejdsdag.

Øjeblik tænker paa, at det er Uddannelse. Det gælder først og fremmest om, at Øvelserne fuldtud tager Drengenes Interesse fangen for deres egen Skyld.

Ridderlighed og Æresfølelse udvikles ved Kappestrid mellem Patruljerne; Ridderlighed og Hjælpsomhed ved at sende Spejderne ud som »vandrende Riddere«, der bringer Hjælp, hvor de kan. Det vil saaledes være udmærket at lade hele Styrken udføre et større Arbejde for den Mand, der har overladt Troppen Lejrpladsen.

En halv Times Stokkeslag eller Idræt i hurtigt Tempo i Løbet af Dagen er udmærket egnet til at bringe Holdning og Fart over Drengene.

Af de Øvelser, der særlig kan anbefales i en Lejr, skal nævnes: Sporing, Skattejagt, Kapsvømning, -roning og -løb,

Boksning, Hvalfangst, Jagt med Bue og Pil efter Lærredsdyr, samt naturhistoriske og historiske Opdagelsesekspeditioner.

De allerførste Øvelser, der tages i Lejren, skal være Brandalarmeringsøvelser. Hver eneste Mand i Lejren skal vide, hvad han har at gøre saavel ved Brand i som udenfor Lejren.

Kamplege vil være ganske udmærkede — særlig Natøvelserne er morsomme og værdifulde.

Kan man faa Lov til at laane Sprøjterne i en nærliggende Landsby til en Øvelse, vil det være en stor Gevinst.

Der kan i det hele taget laves glimrende Øvelser i en Lejr, naar blot Føreren forstaar at bruge sin Fantasi, og han selv kan lege med. Krybskytter, Smuglere, Indianere, Riddere og Cowboys er Figurer, der med større Virkning end noget andet lader sig anvende i Øvelserne. De kan hver for sig blive til en hel Roman, kun ti Gange bedre, fordi den bliver oplevet, og Drengene selv faar Lejlighed til at optræde som de handlende.

Det vil være heldigt, om nogle af Spejderne kan tage Musikinstrumenter med i Lejren.

Sang og Dans omkring Baalet om Aftenen hører til Dagens bedste Tidsfordriv.

En af de sidste Dage i Lejren bør der afholdes en 5-Kamp i forskellige Spejderfærdigheder. Om muligt udsættes nogle Præmier.

Den sidste Dag i Lejren bør anvendes til en Opvisning for Omegnens Beboere, som en Tak for den Venlighed, Troppen har nydt godt af. Et Fakkeltog (bedst med Papirslygter paa Stænger) som en Afslutning vil være særdeles virkningsfuldt.

Det vil ligeledes være en udmærket Ting, om der paa Lejrens sidste Dag kan udkomme en Lejravis, der holdt i en fornøjelig og harmløs Tone raillerer over Personer og Forhold i Lejren. En saadan Avis vil sikkert være alle et kært Minde om Turen.

Regnvejrsdage i Lejren kan fordrives med Skrivning af Dagbøger og Breve, Ambulance-, Syns- og Slutningsøvelser eller Kimsleg. Man kan ogsaa lade Spejderne tegne et Kort af Omegnen efter Hukommelsen. Kniber det haardt med at holde sig inde, kan man jo tage Kaproning eller Hvaljagt i en lettere Paaklædning.

Ved Anlæget af Øvelserne maa der tages nøje Hensyn til, at der bliver tilstrækkelig Tid til Hvile.

En Plan, hvorefter der kun rykkes paa længere Ture hver anden Dag, og hvor den sidste Dag i Lejren er hel Hviledag, vil saaledes være særdeles god.

Lejrens Afbrydning. Medens Lejrens Rejsning bedst overlades et Arbejdskommando, er det bedre at lade hele Styrken afbryde Lejren. Det er af Vigtighed, at dette Arbejde udføres grundigt. Der er slet ikke saa lidt at gøre, naar ethvert Spor af en Lejr paa 50 Drenge skal udslettes — og dette bør ufravigeligt være Tilfældet. Der maa mindst beregnes 6 Timer til dette Arbejde, naar alle er med.

Naar alt er i Orden, lader man Spejderne formere Kæde tværs over Lejrpladsen, og lader dem derefter gaa denne igennem endnu en Gang og udslette de sidste Spor.

Alt Affald skal være gravet ned, alle Huller dækkede, alle Græstørv vendt med Retten opad og alle laante Sager afleverede i rengjort Stand.

Tøjvask.

9. Staaende Lejrbefalinger.

(Eksempel)
for Spejderkorpsets.....Trops Sommerlejr.

1. Lejrchef.
   Næstkommanderende.
   Lejrinstruktør.
   Lejrintendant.
   Lejrlæge.

2. Almindelig Øvelse-Dagsplan.
   — — — — — — — — — — — — — — —
   — — — — — — — — — — — — — — —

3. Badning m. m. Al Badning udenfor de befalede Tider er strengt forbudt. Ingen maa tage ud i Baad uden Tilladelse.

4. Orden. Det indskærpes ikke paa nogen Maade at forurene Drikkevandet.
   Al Vask og Opvask sker ved — — —
   Det er forbudt at forrette sin Nødtørft andre Steder end — — —
   Enhver gør sit bedste for en gennemført Orden i Lejren.

5. Ild og Lys. Det indskærpes at udvise den største Forsigtighed med Ild og Lys. Teltlygterne skal tændes udenfor Teltene. De maa kun anbringes i disse paa befalet Maade.

6. Øvelser. Der stilles til alle Øvelser med feltmæssig Udrustning, 2 Beskøjter medføres pr. Mand.

7. Markskade m. m. Det er under Øvelserne paa det strengeste forbudt at betræde Terrainet udenfor Vejene eller tænde Ild op noget Sted, uden i Forvejen at have indhentet vedkommende Ejers Tilladelse.

8. Lejrbank. Spejderne opfordres til at sætte deres Penge i Lejrbanken for ikke at tabe dem under Øvelserne. Udbetaling fra Banken finder Sted hver Dag Kl. — — —

9. Post. Breve til Spejderne skal være adresserede — — —
   Postkassen i Lejren tømmes Kl. 10 Fm. og 4 Em.

10. Disciplin. Enhver Ordre fra en Lejrvagt skal uopholdeligt adlydes.

Mellem Retræte og Reveille samt under Hvilet midt paa Dagen skal der være Ro i Lejren.

Ingen maa udenfor Øvelsestiden uden Tilladelse fjerne sig fra Lejren.

Det forventes, at alle udviser en fuldtud spejdermæssig Optræden under alle Forhold, at alle er høflige og hjælpsomme overfor Omegnens Beboere og paa enhver Maade optræder saaledes, at Troppen har Ære af dem.

Opvisning i Lejren. Et af Numrene — en levende Chaplinfilm.

Alarmering.

(Trommehvirvler: Lejrvagten raaber: »Hurtig Udrykning!«).

Naar Lejren alarmeres, lader Patruljeførerne snarest deres Patruljer stille paa Alarmpladsen. Paaklædning som til Øvelse. Skal Alarmeringen ske skjult, averteres ved Ordonnanser. Patruljerne stiller da hurtigst og i største Stilhed.

Brand i Lejren.

(Trommehvirvler: Lejrvagten raaber »Brand i Lejren!«).

Patruljeførerne faar snarest deres Patruljer til Brandstedet medførende de befalede Slukningsrekvisitter (Tæpper, Spande, Økser, Spader m. m.).

Lægeordonnansen melder sig til Lejrlægen medførende Kantinetasken.

Udrykning til Brand.

(Trommehvirvler: Vagten raaber »Udrykning til Brand!«).

Patruljerne stiller snarest paa Alarmpladsen, de, der kan, paa Cycle. Udrustning som til Øvelse + Spande, Tæpper, Økser og Spader. Lægeordonnansen medfører Kantinekassen.

Program og Overslag for en 14 Dages Udrykning i Standlejr.

Eksempel paa Program.

1. Dag. Ankomst til Lejrpladsen ca. 12 Middag.
Lejrindretning til Kl. 6.
8 Aften. Lejrchefen udgiver forskellige Instruktioner Lejrlivet angaaende. »Salonspejderen« begraves, og »Lejraanden« graves op med det nødvendige Ceremoniel. Kor-Sange og Raab.

2. Dag. Patruljerne har hele Dagen (9—6) til at indrette deres Lejre. Kl. 6 Em. skal de være færdige. Der er udsat en Præmie for den bedst indrettede Patruljelejr.

3. Dag. Øvelse i Trop.
9^{30}—1. Brandøvelse i Lejren. Øvelser i Svømning og Livredning. Hvalfangst (1 Baad til hver Patrulje).
3^{30}—6. Troppen alarmeres Kl. 3^{15} med Udrykning til Brand. Der er paa dette Tidspunkt fingeret en Brand i den nærmeste Landsby. Der er Folk, der skal reddes ned fra et Loft, Heste, der skal tages ud af en Stald, og Folk, der er kommet til Skade (dette viser sig altsammen, naar man kommer frem). Troppen disponerer til Slukning af Branden over den lokale Sprøjte.
Den ældste Patruljefører fører hele Troppen.
8^{30}. Stort Lejrbaal. Underholdninger af de enkelte Patruljer. Fortælling af Lejrchefen.

4. og 5. Dag. Patrulje-Øvelser.
Patruljeførerne anlægger selv Øvelserne for deres Patruljer. Den første Øvelse bestaar i, at Patruljen selv skal forpleje sig og lave sin Mad i de 2 Dage (fra 4de Dag Kl. 12 Middag til 5te Dag Kl. 10 Aften). Der udsættes en Præmie for den Patrulje, der har den bedste og billigste Forplejning i de to Dage.

Naar Patruljeføreren har lagt sin Plan, udgiver han sine Ordre, sender Spejdere i Byen for at gøre Indkøb og sætter andre til at opføre Patruljekomfur m. m. Derefter gaar han i Gang med at anlægge og rekognoscere 3 Patruljeøvelser, en for samme Eftermiddag og 2 for næste Dags Formiddag og Eftm. (Terrainet er i Forvejen fordelt mellem Patruljerne af Lejrinstruktøren). Der er udsat en Præmie for den bedste Øvelse.

6. Dag. 9³⁰—6. Udrykning til Kampleg i Trop. Frokostpakke medbringes. Stort Lejrbaal. Enkeltmandsoptræden, Fortælling af Lejrchefen.

7. Dag. Søndag. Hel Hviledag.

8. Dag. 9³⁰—6. Udrykning til Høstarbejde for Ejeren af Lejrpladsen. Stort Lejrbaal. Friluftsskuespil opført af en af Patruljerne. Fortælling af Ejeren af Lejrpladsen eller af Næstkommanderende.

9. Dag. Kl. 9³⁰ Fm. Udrykning paa »Opdagelsesekspeditioner« i Patruljer; hver Patrulje sit Terrain. Patruljerne skal i Forvejen have udarbejdet Plan for Turen samt opgivet, hvor man vil lejre sig (bivuakere) for Natten.
Der medføres kun Rygsæk, Tæppe, Teltunderlag, Sweater, Regnslag, Toiletsager, Koge- og Spisegrejer, Økse, Kniv, Lommebog og Tændstikker, Forplejning kan enten medføres eller købes undervejs.
Turen kan efter Patruljeførerens Bestemmelse have til Formaal at udforske historiske, naturhistoriske, industrielle eller andre Forhold. Eller Opgaven kan være at kortlægge et bestemt Terrainafsnit, som vandrende Riddere at udføre en mægtig »good turn« osv., osv.

10. Dag. Gaar med til Opgavens Løsning, men Kl. 6 skal alle Patruljer være tilbage paa Lejrpladsen.
Lejrbaal. Patruljeførerne aflægger Rapport om deres Oplevelser.

11. Dag. 9³⁰—1. Idrætskonkurrencer i Lejren.
3—6 Arbejder paa Udbedring af Lejre og Materiel.
10³⁰ Eftm. Lejren alarmeres i Stilhed.
10³⁰—1. Natkampleg i Skoven. Varmt Øl ved Hjemkomsten.

12. Dag. Reveillen blæses først Kl. 9.
Formiddagen er fri.
3—6. Lege og Boldspil.

13. Dag. 11^{30}—1. Træning til Opvisning.
4. Opvisning i Lejren for Forældre og Interesserede. Lejravisen udkommer.
7 Aften for Lejrgæsterne.
8^{80}. Lejrbaal med Optræden af de bedste Kræfter. Fakkeltog og lign. Fortælling af Lejrchefen.
14. Dag. Søndag. Hel Hviledag.
15. Dag. Lejren afbrydes. »Lejraanden« begraves til næste Aar. Derimod tages »Salonspejderen« ikke med hjem.

Overslag Lejrudgifter.

50 Mand i 14 Dage.

(Troppen forudsættes fuldt ekviperet. Transport af Spejdere og Materiel til og fra Lejren er ikke medregnet).

Forplejning à 1 Kr. 80 Øre pr. Mand-Dag (15)....	Kr. 1350
Grene til Lejrarbejder.....	20
Brændsel til Kogning og Lejrbaal.....	20
Leje af 1 Redningsbaad (1 Time hver Morgen)....	20
Lejrapotek	20
Leje af 4 Baade til en Hvaljagt (en Eftm.)	20
Telefoner og Drikkepenge.....	25
Papir, Skrivematerialer, Tryksager	25
Erstatning for itugaaet Materiel og uforudsete Udgifter	250
	Kr. 1750

Eller 35 Kr. pr. Mand.

INDHOLD

Side

Vandrelejre af *H. Hartvig Møller* 5

I. Indledning 5

II. Føreren 7

III. Deltagerne 8

IV. Forberedelserne 9

V. Udrustningen 11

VI. En Rejsedag 12

VII. Lejren 15

VIII. Furagering 18

Friluftsliv af *C. Lembcke* 20

14 Kamplege 23

I. Overfaldet paa Diligencen 23

II. Under Boxeropstanden 24

III. Smuglerjagt 25

IV. Inderopstanden 26

V. Spionen 27

VI. Bevogtning af en Jernbanelinie 28

VII. Fort Tarabosch 29

VIII. Ved Kirk-Kilisse 30

IX. I Algier 32

X. Krybskytterne 33

XI. Skattejagt 35

XII. Matabelekrigen 36

XIII.-XIV. Balkankrigen 42

Kamplegenes Udførelse 45

I. Sikring under Ophold paa Stedet 47

II. Sikring under March 51

III. Efterretningsspejdere (Patruljer) 53

Side

IV. Patruljer med særlige Hverv 55
V. Meldinger 56
VI. Forhold under Kamplege 57
VII. Kampregler 58

Anlæg og Ledelse af Kamplege 61

Lejrliv af *C. Lembcke* 70
I. Tropslejren 74
II. Forberedelserne 78
III. Lejrmateriel 81
IV. Forplejning 86
V. Kommando og Organisation 91
VI. Lejrens Etablering 96
VII. Forskellige Forhold i Lejren 98
VIII. Livet i Lejren 103
IX. Staaende Lejrbefalinger 110
X. Program og Overslag for en 14 Dages Udrykning i Standlejr 112

SPEJDERBOGEN

Udgivet af

Ritmester C. LEMBCKE

Efter Generalløjtnant *Baden-Powell's* „Scouting for Boys".

Anbefalet af Skolemænd og Sports-Autoriteter.

Rigt illustreret. *Pris 3 Kr. 25 Øre indb.*

Fjerde Oplag — Trykt i **14000** Ekspir.

„*København*" skriver bl. a. følgende om Bogen i en lang Kronik: „Det er en Bog, som forhaabentlig vil faa en vid Udbredelse. Enhver dansk Dreng burde eje den. Enhver, der elsker sit Land og sit Folk, maa hilse denne Bevægelse med Glæde."

ROBERT BADEN-POWELL

VED LEJRBAALET

FORTÆLLINGER ANDET OPLAG

Oversat af C. LEMBCKE

Med Illustrationer af INGEBORG HYLDAHL

Pris 2 Kr. 25 Øre heftet; 3 Kr. kart.

„*Nationaltidende.*" — Gennem Smaafortællinger giver Forfatteren ildfulde Skildringer af, hvorledes man kan klare sig i vanskelige Situationer, naar man blot er Spejder med Liv og Sjæl — og disse Skildringer om Eventyr i Afrika, om Løvejagt, om Stifindere i Junglen, om Bæverjægere og Indianere, der forstod at se, er vel egnede til at fange Interessen og udvikle Spejderens moralske Sans og praktiske Evne . . .

Snigpatrouillers vidunderlige Færd vil bringe Hjærterne til at bæve af Spænding, og Sømandshistorierne vil vække de unges Beundring for den Ro og Dødsforagt, som kan udvises selv i Øjeblikke, hvor alt synes at være tabt."

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

KROHNS BOGTRYKKERI
KØBENHAVN.